

ΑΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΤ

**ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ**

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗ

ΒΑΣΙΛΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α.Μ: 12827

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2016

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο / Η κάτωθι υπογεγραμμένος / ηΒΑΣΙΛΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ., του ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΥ του φοιτητής του Τμήματος...ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ....., του Α.Ε.Ι. Πειραιά Τ.Τ., πριν αναλάβω την εκπόνηση της Πτυχιακής Εργασίας μου, δηλώνω ότι ενημερώθηκα για τα παρακάτω :

«Η Πτυχιακή Εργασία (Π.Ε) αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο του συγγραφέα, όσο και του Ιδρύματος και θα πρέπει να έχει μοναδικό χαρακτήρα και πρωτότυπο περιεχόμενο.

Απαγορεύεται αυστηρά οποιοδήποτε κομμάτι κειμένου της να εμφανίζεται αυτούσιο ή μεταφρασμένο από κάποια άλλη δημοσιευμένη πηγή. Κάθε τέτοια πράξη αποτελεί προϊόν λογοκλοπής και εγείρει θέμα Ηθικής Τάξης για τα πνευματικά δικαιώματα του άλλου συγγραφέα. Αποκλειστικός υπεύθυνος είναι ο συγγραφέας της Π.Ε, ο οποίος φέρει και την ευθύνη των συνεπειών, ποινικών και άλλων, αυτής της πράξης.

Πέραν των όποιων ποινικών ευθυνών του συγγραφέα, σε περίπτωση που το Ίδρυμα του έχει απονεμίσει Πτυχίο, αυτό ανακαλείται με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος. Η Συνέλευση του Τμήματος με νέα απόφασή της, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, του αναθέτει εκ νέου την εκπόνηση Π.Ε με άλλο θέμα και διαφορετικό επιβλέποντα καθηγητή. Η εκπόνηση της εν λόγω Π.Ε πρέπει να ολοκληρωθεί εντός τουλάχιστον ενός ημερολογιακού βμήνου από την ημερομηνία ανάθεσής της. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στο άρθρου 18, παρ. 5 του ισχύοντος Εσωτερικού Κανονισμού.»

Ο Δηλών

ΒΑΣΙΛΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ημερομηνία

08/06/2016

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Για την ολοκλήρωση αυτής της πτυχιακής εργασίας συνέβαλλαν πολλοί και διαφορετικοί άνθρωποι, ο καθένας με το δικό του ξεχωριστό τρόπο. Αρχικά, θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στην οικογένεια μου για τη συμπαράσταση και την ηθική υποστήριξη που μου προσέφεραν καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών μου.

Ιδιαίτερα, όμως, ευχαριστίες θα ήθελα να απονέμω στην επιβλέπουσα καθηγήτρια μου, τόσο για την υπομονή και την υποστήριξη, όσο και για τις επικοινωνιακές υποδείξεις, που μου έδειξε στην προσπάθειά μου αυτή. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω και όλους τους καθηγητές μου για τις γνώσεις που μου μετέδωσαν όλα αυτά τα χρόνια.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της παρούσας πτυχιακής εργασίας είναι η αποσαφήνιση του λογιστικού επαγγέλματος στην εποχή που διανύουμε, μέσα από της αρχές της λογιστικής δεοντολογίας καθώς και από τα επαγγελματικά δικαιώματα που απορρέουν κατά την άσκηση του λογιστικού επαγγέλματος.

Επαγγελματίες λογιστές ορίζονται τα μέλη που ανήκουν σε μια ευρύτερη οργάνωση την Διεθνή Οργάνωση Λογιστών. Το έργο που επιτελούν είναι πολυσήμαντο καθώς πρόκειται για ένα επάγγελμα που επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες . Για να καταφέρει να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις αρχικά του εφόδια θα πρέπει να είναι οι σπουδές του, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό αλλά και η συνεχής ενημέρωσή του στις εξελίξεις . Με βάση τα παραπάνω ο επαγγελματίας λογιστής έχει τη δυνατότητα να επιλέξει είτε τον δημόσιο είτε τον ιδιωτικό τομέα για την επαγγελματική του απορρόφηση, ωστόσο υπάρχει και η επιλογή της αυτοαπασχόλησης . Πέραν όλων αυτών αλλά όχι μικρότερης σημασίας θα πρέπει να συγκεντρώνει στο πρόσωπο του κάποιες βασικές θεμελιώδεις αρχές όπως είναι η ακεραιότητα, η αντικειμενικότητα, ο επαγγελματισμός και άλλα.

Εν κατακλείδι απ' όλα τα παραπάνω συμπεραίνεται πως το επάγγελμα του λογιστή εξακολουθεί να είναι ένα από τα πιο δύσκολα και τα πιο απαιτητικά επαγγέλματα καθώς ο μόνος τρόπος για να καταφέρει να διατηρήσει την επαγγελματική του δεξιότητα είναι η διαρκής ενημέρωση και κατανόηση των τεχνικών , επαγγελματικών , επιχειρηματικών και τέλος νομοθετικών εξελίξεων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο : ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗ.....	8
1.1 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ	8
1.2 Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΙ Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο : ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΛΟΓΙΣΤΗ	18
2.1 ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ	18
2.2 ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ	20
2.3 ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ	22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο : ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΛΟΓΙΣΤΗ.....	23
3.1 ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ	23
3.1.1 ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΤΟΜΕΑΣ	24
3.1.2 ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ	24
3.1.3 ΑΥΤΟΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ.....	25
3.2 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ	26
3.3 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ	30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο : ΑΡΧΕΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ	31
4.1 ΑΡΧΕΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ	31
4.2 ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗ	32
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ^ο : ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ	35
5.1 ΣΚΟΠΟΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ	35
5.2 ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ	37
5.3 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ.....	39
Ομάδες Λογαριασμών.....	39
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	42
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	44
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1.....	46
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2.....	47

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία με θέμα «Το Επάγγελμα του Λογιστή» απαρτίζεται από πέντε (5) κεφάλαια. Το πρώτο κεφάλαιο αφορά την περιγραφή του λογιστικού επαγγέλματος. Στο δεύτερο κεφάλαιο παρουσιάζεται η εκπαίδευση του λογιστή, από τις βασικές σπουδές έως και την μεταπτυχιακή εξειδίκευση. Το τρίτο κεφάλαιο αναπτύσσει τα επαγγελματικά δικαιώματα του λογιστή. Στο τέταρτο κεφάλαιο αναφέρονται οι αρχές δεοντολογίας της λογιστικής επιστήμης. Τέλος, παρατίθενται συμπεράσματα.

Λογιστική είναι η επιστήμη η οποία ασχολείται με την ανάλυση, μέτρηση και καταχώρηση των οικονομικών γεγονότων κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προκύπτουν πληροφορίες χρήσιμες για την λήψη ορθών οικονομικών αποφάσεων. Ο λογιστής είναι εκείνος, ο οποίος υπηρετεί αυτή την επιστήμη υπεύθυνα και παρακολουθεί την εφαρμογή του όλου λογιστικού συστήματος σε κάθε ιδιωτική επιχείρηση, ίδρυμα ή και σωματείο.

Στις τελευταίες δεκαετίες το λογιστικό επάγγελμα εξελίχθηκε και γνώρισε σημαντικές αλλαγές και διαφοροποιήσεις. Μέχρι πρόσφατα οι σπουδαστές της λογιστικής διδάσκονταν ακόμα και σε πανεπιστημιακές σχολές ότι λογιστική δεν αποτελεί επιστήμη αλλά τεχνική. Οι συνθήκες για το λογιστικό επάγγελμα, παρόλο που το ίδιο δεν υπήρξε ποτέ οδηγός των εξελίξεων, τροποποιήθηκαν δραματικά τις τελευταίες δεκαετίες.

Οι αλλαγές σήμερα συνεχίζονται, σε ένα κόσμο που εξελίσσεται ραγδαία και δεν μπορούν να προβλεφθούν. Οι οικονομικές και πολιτικές ανατροπές, σε συνδυασμό με την τεχνολογία, κάνουν τα οικονομικά σύνορα όλο και πιο δυσδιάκριτα, με αποτέλεσμα ο σύγχρονος λογιστής να αντιμετωπίζει τελείως διαφορετικές προκλήσεις.

Η αλματώδης εξέλιξη των μέσων, όπως η εισαγωγή των ηλεκτρονικών υπολογιστών στα λογιστήρια των οικονομικών οργανισμών, καθώς επίσης και ο

έντονος ανταγωνισμός στην επιχειρηματική δράση έδωσαν νέα ώθηση στη Λογιστική που αναπτύχθηκε με σκοπό να εξυπηρετήσει τις αυξημένες πλέον απαιτήσεις. Η εισαγωγή των ηλεκτρονικών υπολογιστών απάλλαξε το λογιστή από μεγάλο όγκο δουλειάς ρουτίνας, συμπίεσε το κόστος της λογιστικής παρακολούθησης, αύξησε την αξιοπιστία των αποτελεσμάτων, διεύρυνε τους ορίζοντες επεξεργασίας των στοιχείων.

Το λογιστικό επάγγελμα είναι άμεσα συνυφασμένο με το οικονομικό γίνεσθαι αυτής της χώρας. Τέλος, η εργασία του λογιστή είναι αρκετά τυποποιημένη. Την περίοδο προετοιμασίας των φορολογικών δηλώσεων, καθώς και στις περιπτώσεις που πρέπει να συνταχθεί ο ισολογισμός και τα αποτελέσματα χρήσεως, εργάζεται συνήθως περισσότερες ώρες και πολλές φορές κάτω από συνθήκες πίεσης και άγχους. Οι συνθήκες εργασίας στην επιχείρηση εξαρτώνται από το μέγεθος και το επίπεδο οργάνωσης της επιχείρησης. Όταν ο λογιστής εργάζεται ως ελεύθερος επαγγελματίας χρειάζεται να συναντιέται με τους πελάτες στον τόπο εργασίας τους και για αυτό είναι δυνατόν να υπάρχουν μετακινήσεις εντός πόλεως. Οι επισκέψεις επίσης στις εφορίες ή τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης είναι συχνές. Οι λογιστές εργάζονται συνήθως σε γραφεία που είναι απομονωμένα από τους χώρους υποδοχής και εξυπηρέτησης πελατών, καθώς η εργασία τους είναι υπεύθυνη και απαιτεί προσοχή και αυτοσυγκέντρωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο: ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗ

1.1 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Σύμφωνα με την Διεθνή Ομοσπονδία Λογιστών (ΔΟΛ), επαγγελματίες λογιστές είναι τα άτομα που είτε σε δημόσια άσκηση του επαγγέλματος τους, (συμπεριλαμβανομένων του ατομικού λογιστικού γραφείου καθώς και της προσωπικής ή της ανώνυμης εταιρείας), είτε απασχολούμενα στη βιομηχανία, στο εμπόριο, το δημόσιο τομέα ή την εκπαίδευση, είναι μέλη μιας ευρύτερης οργάνωσης της ΔΟΛ (Χατζηκωνσταντίνου, & Γωνιάδης, 2009). Οι επαγγελματίες λογιστές διακρίνονται σε δύο κατηγορίες.

Στην πρώτη κατηγορία ενσωματώνονται τα άτομα τα οποία δεν εργάζονται ως ελεύθεροι επαγγελματίες λογιστές αλλά ασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας στην βιομηχανία, το εμπόριο, το δημόσιο τομέα, σε λογιστικές επιχειρήσεις σαν υπάλληλοι, και στην εκπαίδευση. Αυτοί οι λογιστές ορίζονται ως «εργαζόμενοι επαγγελματίες λογιστές» (Γκίκας, & Παπαδάκη, 2012).

Στην δεύτερη κατηγορία επαγγελματιών λογιστών ενσωματώνονται οι ελεύθεροι επαγγελματίες λογιστές που προσφέρουν δημόσια τις υπηρεσίες τους σε πληθώρα τομέων. Αυτή η κατηγορία αφορά την κατηγορία των δημόσια ασκούμενων επαγγελματιών λογιστών και είναι εφικτό να συμπεριλαμβάνει σαν υποκατηγορία, αν όχι σε ξεχωριστή τρίτη κατηγορία, τους ορκωτούς λογιστές τους οποίους διακρίνει μεγαλύτερη εξειδικευμένη εκπαίδευση στον έλεγχο λογιστικών καταστάσεων σύμφωνα με τον νόμο 2190 και σε άλλες ειδικές αναθέσεις και για την άδεια των όποιων απαιτούνται αυστηρότερες εξετάσεις και αυστηρότερη εποπτεία από το αντίστοιχο σώμα ορκωτών λογιστών, την επαγγελματική, δηλαδή, οργάνωση τους. Στην ίδια κατηγορία συμπεριλαμβάνονται και οι απλοί ελεγκτές λογιστές των μη ελεγχόμενων από ορκωτούς λογιστές εταιρειών (Γκίκας, & Παπαδάκη, 2012).

Σχετικά με τις ευθύνες του λογιστή, αυτές διαφοροποιούνται ανάλογα με την επιχείρηση στην οποία παρέχονται οι υπηρεσίες του. Ουσιαστικά, είναι διαφορετικές σε ένα μη κερδοσκοπικό οργανισμό από μία επιχείρηση που επιδιώκει το κέρδος, ενώ παράλληλα επηρεάζονται από το ιδιοκτησιακό καθεστώς (δηλαδή το Δημόσιο, την εκάστοτε ελληνική ιδιωτική επιχείρηση, καθώς και την εκάστοτε πολυεθνική) το μέγεθος, καθώς και από το ειδικό θεσμικό καθεστώς (όπως λόγω χάρη οι εισηγμένες

στο Χρηματιστήριο)(Λιάπης, 2009).

Ο επαγγελματίας λογιστής έχει διαρκές καθήκον να διατηρεί την επαγγελματική του γνώση και επιδεξιότητα, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της επαγγελματικής υπηρεσίας που λαμβάνει ο πελάτης ή ο εργοδότης του. Η διατήρηση δε της επαγγελματικής επιδεξιότητας απαιτεί συνεχή ενημέρωση και κατανόηση των τρεχουσών τεχνικών, επαγγελματικών, επιχειρηματικών και νομοθετικών εξελίξεων. Η Δέουσα Επιμέλεια εμπερικλείει την υποχρέωση παροχής των επαγγελματικών υπηρεσιών επιμελώς, σύμφωνα με τα ισχύοντα τεχνικά και επαγγελματικά πρότυπα, ολοκληρωμένα και έγκαιρα. Επιπρόσθετα, κρίνεται απαραίτητο να διασφαλίζεται ότι και εκείνοι που εργάζονται για λογαριασμό του επαγγελματία λογιστή λαμβάνουν την κατάλληλη εκπαίδευση καθώς και εποπτεία(Μπάλλας, & Χεβιάς, 2011).

Ο επαγγελματίας λογιστής οφείλει να πειθαρχεί στους σχετικούς νόμους και κανονισμούς και να αποφεύγει κάθε πράξη που δυσφημεί το επάγγελμα. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα αναφέρεται η χρήση ναρκωτικών ουσιών. Ουσιαστικά, ο επαγγελματίας λογιστής δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι κάνει κακό μόνο στον εαυτό του, εφόσον κάτι τέτοιο θα έθετε υπό αμφισβήτηση την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών του, της εταιρείας του και κατ' επέκταση του επαγγέλματος(Λιάπης, 2009).

Πιο συγκεκριμένα, το επάγγελμα του λογιστή περιλαμβάνει τις ακόλουθες υπηρεσίες(Λιάπης, 2009, Χατζηκωνσταντίνου,& Γωνιάδης, 2009, Πουλάκου - Ευθυμιάτου, 2011,Μπάλλας, & Χεβιάς, 2011):

- i. Την καταγραφή όλων των λογιστικών γεγονότων της εκάστοτε οικονομικής μονάδας μέσα από τους παραδεκτούς λογαριασμούς όπως ορίζονται από το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (ΕΓΛΣ).
- ii. Την ορθή εφαρμογή των λογιστικών αρχών, προτύπων και σχεδίων κλαδικών και γενικών.
- iii. Την εποπτεία και την εφαρμογή διαδικασιών για τον προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης και των αναλογούντων φόρων και τον έλεγχο της τυπικής επάρκειας και ακρίβειας των στοιχείων και παραστατικών.
- iv. Την ενημέρωση και την τήρηση των φορολογικών βιβλίων σύμφωνα με τις φορολογικές διατάξεις που ισχύουν.
- v. Την κατάρτιση και την υπογραφή των οικονομικών καταστάσεων, των λογαριασμών αποτελεσμάτων χρήσης, των ισολογισμών, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις των επιχειρήσεων και των οργανισμών.

- vi. Την σύνταξη, υπογραφή και υποβολή συμπληρωματικών και στατιστικών στοιχείων και καταστάσεων προς τις Δημόσιες Αρχές.
- vii. Την σύνταξη, υπογραφή και υποβολή μισθολογικών καταστάσεων, προγραμμάτων εργασίας καθώς και ασφαλιστικών εισφορών.
- viii. Την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων(ΔΛΠ) στην περίπτωση που αυτό προβλέπεται από το εθνικό ή το κοινοτικό δίκαιο.
- ix. Την συμβολή με βάση την επιστημονική του κατάρτιση στη δημιουργία και στη σύνταξη του ισολογισμού, των χρηματορροών και των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων.
- x. Την παροχή των αποτελεσμάτων χρήσης της εκάστοτε επιχείρησης με βάση τις ισχύουσες νομικές και τις φορολογικές ρυθμίσεις.
- xi. Την παροχή της γνώσης και της εμπειρίας του με σκοπό την εύρυθμη και την αποτελεσματική λειτουργία της εκάστοτε επιχείρησης.
- xii. Την παροχή συμβουλών με σκοπό την άντληση κεφαλαίων, επιδοτήσεων, δανείων καθώς και γενικότερων προτάσεων για την αποδοτική χρηματοδότηση των επιχειρήσεων.

Το λογιστικό φοροτεχνικό επάγγελμα προσδιορίζεται από την ελληνική νομολογία και συγκεκριμένα μέσα από νόμους και προεδρικά διατάγματα. Ειδικότερα οι αρμοδιότητες και τα δικαιώματα των λογιστών φοροτεχνικών κατοχυρώνονται μέσα από τον νόμο 2515/1997 (ΦΕΚ 154/τ. Α'/1997) καθώς και τις τροποποιήσεις που υπέστη. Σύμφωνα λοιπόν με τις βασικές διατάξεις του παραπάνω νόμου: «Λογιστής - Φοροτεχνικός είναι ο κάτοχος ειδικής άδειας ασκήσεως του επαγγέλματος, ο οποίος ασχολείται κατ' επάγγελμα ως μισθωτός ή ελεύθερος επαγγελματίας με λογιστικές και φοροτεχνικές εργασίες επιτηδευματιών ή και άλλων φυσικών προσώπων» (Άρθρο 1).

Ουσιαστικά, η σύνδεση του επαγγέλματος του λογιστή φοροτεχνικού είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την κατοχή ειδικής άδειας. Η ειδική άδεια δίνεται από το Οικονομικό Εμπορικό Επιμελητήριο και λειτουργεί ως μέσο πιστοποίησης του λογιστικού φοροτεχνικού επαγγέλματος. Με άλλα λόγια, όποιος δεν έχει στην κατοχή του την ειδική άδεια δεν έχει τη δυνατότητα να ασκήσει το επάγγελμα (Πουλάκου - Ευθυμιάτου, 2011).

Σύμφωνα με το νόμο 2515/1997 έργο των λογιστών φοροτεχνικών είναι η ορθή εφαρμογή των λογιστικών αρχών, προτύπων και σχεδίων γενικών και κλαδικών, η εποπτεία και η εφαρμογή διαδικασιών για τον προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης και των αναλογούντων φόρων, η ενημέρωση και η τήρηση των φορολογικών βιβλίων,

η κατάρτιση και η υπογραφή οικονομικών καταστάσεων, ισολογισμών και αποτελεσμάτων χρήσεως επιχειρήσεων και οργανισμών, η σύνταξη, υπογραφή και υποβολή φορολογικών δηλώσεων, συμπληρωματικών και στατιστικών στοιχείων προς τις Δημόσιες Υπηρεσίες καθώς και μισθολογικών καταστάσεων, ασφαλιστικών εισφορών και προγραμμάτων εργασίας (Άρθρο 2).

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος του λογιστή δίνεται από το Οικονομικό Εμπορικό Επιμελητήριο (Ο.Ε.Ε.) και από τα περιφερειακά τμήματα του σε φυσικά πρόσωπα τα οποία κατέχουν συγκεκριμένα προσόντα. Τα προσόντα αυτά βασίζονται στην επαγγελματική εμπειρία, στις σπουδές στο επιστημονικό αντικείμενο των οικονομικών, λογιστικών, εμπορικών επιστημών καθώς και των επιστημών της διοίκησης και τέλος στην παρακολούθηση συγκεκριμένων σεμιναρίων που οργανώνονται από το Ο.Ε.Ε. Οι άδειες ασκήσεως του λογιστικού φοροτεχνικού επαγγέλματος βασίζονται στις ακόλουθες διακρίσεις: Άδεια Α Τάξης, Άδεια Β Τάξης, Άδεια Γ Τάξης, και τέλος, Άδεια Δ Τάξης (Πουλάκου - Ευθυμιάτου, 2011).

Η παράθεση των παραπάνω κατηγοριών είναι σε φθίνουσα σειρά, δηλαδή στην κορυφή της ιεραρχίας των λογιστών φοροτεχνικών είναι οι κάτοχοι της αδείας της Α τάξης, ενώ οι νεοεισερχόμενοι στο λογιστικό επάγγελμα οι κάτοχοι της αδείας της Δ τάξης. Κάθε μία άδεια λογιστή φοροτεχνικού που ανήκει σε κάποια από τα παραπάνω επίπεδα ανανεώνεται κάθε χρόνο. Οι κάτοχοι της επαγγελματικής αδείας έχουν ειδικό δελτίο επαγγελματικής ταυτότητας (Πουλάκου - Ευθυμιάτου, 2011).

Οι λειτουργίες του λογιστικού φοροτεχνικού επαγγέλματος εντάσσονται στη γενικότερη προσπάθεια της επιχείρησης για επίτευξη των στόχων της. Συνεπώς δεν είναι υπερβολή αν υποστηριχθεί ότι η άσκηση των αρμοδιοτήτων του λογιστικού φοροτεχνικού επαγγέλματος βασίζεται στη γενικότερη διοικητική αρχή της αποτελεσματικότητας. Σύμφωνα με την αρχή αυτή η λειτουργία της οικονομικής μονάδας οφείλει να επιτυγχάνει το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα (εκροές) με βάση τον αριθμό πόρων (εισροές) που διαθέτει (Μπουραντάς, 2002:72). Φυσικά η συνεισφορά της λογιστικής λειτουργίας δεν αναπτύσσεται ως μέρος της παραγωγικής διαδικασίας της επιχείρησης. Όμως η άποψη του λογιστή και του φοροτεχνικού για την κατανομή των πόρων της επιχείρησης σε διάφορες δραστηριότητες, οι οποίες δεν είναι κατ' ανάγκη παραγωγικές αλλά μπορούν να επεκταθούν σε διάφορες υπηρεσίες (λόγου χάρι τοποθετήσεις σε μετοχές και χρεόγραφα, διακανονισμοί με πελάτες και προμηθευτές κ.α.). Το βασικό στοιχείο της λογιστικής δραστηριοποίησης ωστόσο είναι

οι καταγραφή όλων εκείνων των γεγονότων που επιφέρουν μεταβολές στα περιουσιακά στοιχεία μιας επιχείρησης(Λιάπης, 2009).

Τα καθήκοντα του λογιστή ασκούνται κατά κανόνα σε επιχειρήσεις και σε οικονομικές μονάδες οι οποίες έχουν νομική υπόσταση με βάση το ελληνικό εμπορικό δίκαιο (Πουλάκου-Ευθυμιάτου, 2011:179 -192). Οι σημαντικότερες μορφές εταιριών είναι η ομόρρυθμη εταιρία, η ετερόρρυθμη εταιρία, η συμμετοχική εταιρία, η ανώνυμη εταιρία, η εταιρία περιορισμένης ευθύνης και η κοινοπραξία. Ο λογιστής δραστηριοποιείται μέσα στη λειτουργία των παραπάνω εταιριών έχοντας συγκεκριμένα καθήκοντα. Κάτω από αυτή τη μορφή δραστηριοποίησης, ο λογιστής δεν αναπτύσσει σημαντική μορφή συνάφειας με την οικονομική δραστηριότητα των νοικοκυριών(Μπάλλας, & Χεβιάς, 2011).

Αντίθετα, συνάφεια με την οικονομική δραστηριότητα των νοικοκυριών αναπτύσσει ο φοροτεχνικός. Ο φοροτεχνικός είναι υπεύθυνος κατόπιν εντολής για να καταγράψει τις οικονομικές δραστηριότητες των νοικοκυριών, οικογενειακών και ατομικών, και στη συνέχεια να υποβάλλει τις φορολογικές δηλώσεις τους στην αρμόδια Διοικητική Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.). Υπό αυτή την έννοια ο οδηγός στη λήψη αποφάσεων του φοροτεχνικού είναι τα νομολογικά στοιχεία του φορολογικού δικαίου(Λιάπης, 2009).

Ουσιαστικά, οι λειτουργίες ενός λογιστή στην πράξη δεν είναι ασύνδετες με τις αρμοδιότητες ενός φοροτεχνικού, λόγω του ότι το επάγγελμα του λογιστή φοροτεχνικού εναπόκειται στην κατηγορία των ελευθέρων επαγγελματιών(Μπάλλας, & Χεβιάς, 2011). Με άλλα λόγια, ο λογιστής φοροτεχνικός δραστηριοποιείται και διεκδικεί το εισόδημα του σε ένα ιδιαίτερα ανταγωνιστικό περιβάλλον, όπως είναι αυτό της ιδιωτικής οικονομίας. Συνεπακόλουθα, στην προσπάθεια του να επιτύχει τους στόχους του, έχει τη δυνατότητα να προσφέρει τις υπηρεσίες του τόσο σε επιχειρήσεις όσο και σε νοικοκυριά(Λιάπης, 2009).

1.2 Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΙ Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ

Το λογιστικό επάγγελμα είναι άμεσα συνυφασμένο με την ανάπτυξη της οικονομικής δραστηριότητας. Η ενάσκηση του λογιστικού επαγγέλματος βασίζεται στη διάκριση που υπάρχει ανάμεσα σε ένα λογιστικό και σε ένα οικονομικό γεγονός. Το οικονομικό γεγονός το οποίο λαμβάνει χώρα στα πλαίσια λειτουργίας της οικονομικής μονάδας, δίχως όμως να επιφέρει απαραίτητως μεταβολές στην

περιουσιακή κατάσταση της επιχείρησης. Το λογιστικό γεγονός συμβαίνει επίσης στα πλαίσια λειτουργίας της οικονομικής μονάδας προκαλώντας μεταβολές στην περιουσιακή κατάσταση της. Το λογιστικό γεγονός μπορεί να αποτυπωθεί και να καταγραφεί λογιστικά. Η δυνατότητα αυτή είναι βασική αρμοδιότητα του λογιστή και του φοροτεχνικού(Γκίκας, & Παπαδάκη, 2012).

Ο ρόλος των λογιστών στις ανεπτυγμένες οικονομικά χώρες είναι διαφορετικός από αυτόν στις αναπτυσσόμενες. Είναι χαρακτηριστικό ότι το μέσο επίπεδο αμοιβών των πιστοποιημένων λογιστών στις ανεπτυγμένες ξεπερνά σήμερα το αντίστοιχο των γιατρών ή δικηγόρων. Υπάρχει θετική συσχέτιση ανάμεσα στο επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης και της σημαντικότητας του λογιστικού επαγγέλματος, και θα ήταν από την φύση του επαγγέλματος αδύνατον να ίσχυε το αντίστροφο. Όμως, αυτή η συσχέτιση δεν είναι γραμμική και διαφοροποιείται και από άλλες μεταβλητές, όπως είναι, για παράδειγμα, η θέση που κατέχει η χώρα στην οικονομική ανάπτυξη, καθώς και στη γραφειοκρατία, με συνέπεια εξαιτίας όλων αυτών ο ρόλος του λογιστή να μην είναι κατ' απόλυτο τρόπο προκαθορισμένος(Λιάπης, 2009).

Εκτός από τους πρωταρχικούς παράγοντες (οικονομικό και θεσμικό περιβάλλον, εκπαίδευση, νοοτροπία), υπάρχουν και άλλοι που επηρεάζουν τον τρόπο λειτουργίας και το ρόλο των λογιστών:

A. Τεχνολογία

Είναι λίγα τα επαγγέλματα που επηρεάστηκαν τόσο πολύ και τόσο γρήγορα από την εφαρμογή της σύγχρονης ηλεκτρονικής τεχνολογίας όσο η λογιστική. Σήμερα η ενημέρωση των χειρόγραφων βιβλίων αποτελεί πλέον ιστορία που διηγούνται συνταξιούχοι λογιστές. Τα μηχανογραφικά λογιστικά προγράμματα -ERP, αποτελούν κοινό τόπο. Τα λογιστικά φύλλα (spreadsheets) είναι πανίσχυρα και μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε πλήθος εφαρμογές, από απλές αναφορές και παρουσιάσεις μέχρι τις σύνθετες εργασίες όπως προϋπολογισμούς ή αναλύσεις με πολύπλοκους μαθηματικούς ή χρηματοοικονομικούς τύπους(Χατζηκωνσταντίνου,& Γωνιάδης, 2009).

Η τεχνολογία απελευθέρωσε τον λογιστή με αποτέλεσμα να μπορέσει να τρέξει μπροστά και να χρησιμοποιήσει τις γνώσεις και κυρίως τον χρόνο του σε ανώτερης αξίας δραστηριότητες. Παρότι δεν άλλαξε καθόλου την ουσία της λογιστικής τεχνικής, που παραμένει το διπλογραφικό σύστημα, κατήργησε χρονοβόρες διαδικασίες. Τέλος, η διεύθυνση του διαδικτύου ανέτρεψε και την καθημερινότητα. Είναι πλέον απλή υπόθεση η ανεύρεση ενός νόμου ή μιας γνωμάτευσης. Η μεταφορά δεδομένων και

αναφορών είναι πανεύκολη και φτηνή, ενώ και η επαφή με το Κράτος γίνεται όλο και περισσότερο ηλεκτρονικά (υποβολή δηλώσεων, στοιχείων κ.λπ. μέσω Taxis)(Χατζηκωνσταντίνου,& Γωνιάδης, 2009).

B. Λογιστικό Σχέδιο και Λογιστικές Αρχές

Η μεγαλύτερη αλλαγή στο λογιστικό επάγγελμα εισήχθη στην Ελλάδα με την εφαρμογή του Ενιαίου Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (ΕΓΛΣ). Συνέπεσε χρονικά με τις προαναφερθείσες τεχνολογικές καινοτομίες, δημιουργώντας έτσι τις κατάλληλες συνθήκες για ριζικές ανατροπές. Η εφαρμογή του βοήθησε αρκετές επιχειρήσεις να κατανοήσουν ότι «η πρωταρχική αποστολή των Λογιστηρίων τους πρέπει να είναι η έγκαιρη, πλήρης και σωστή ενημέρωση των Διοικήσεων τους, η οποία συμβάλλει αποφασιστικά στη λήψη σωστών επιχειρηματικών αποφάσεων» και το λογιστήριο να σταματήσει να λειτουργεί μόνο για τις ανάγκες της εφορίας(Μπάλλας, & Χεβιάς, 2011).

Η πρόσφατη εισαγωγή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΔΛΠ/ΔΠΧΠ) δημιουργεί προϋποθέσεις για σοβαρές αλλαγές στο λογιστικό επάγγελμα στην χώρα μας(Χατζηκωνσταντίνου,& Γωνιάδης, 2009).

Γ. Εταιρική διακυβέρνηση

Ο ρόλος του λογιστή επηρεάζεται και από παράπλευρα θεσμικά πλαίσια όπως για παράδειγμα την χρηματιστηριακή νομοθεσία. Πρόσφατα θεσμοθετήθηκαν με τον νόμο 3016/2002 διατάξεις περί Εταιρικής Διακυβέρνησης. Στον νόμο αυτό καθορίζονται τυπικά κριτήρια λειτουργίας των εταιρειών όπως η σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου (ΔΣ), ο εσωτερικός κανονισμός, ή η λειτουργία εσωτερικού ελέγχου. Όμως οι κανόνες της εταιρικής διακυβέρνησης ορίζουν μόνο το θεσμικό πλαίσιο και δεν καθορίζουν τον τρόπο που ουσιαστικά λειτουργεί η κάθε εταιρεία, ούτε προδικάζουν κάποιο αποτέλεσμα. Με άλλα λόγια, η εκάστοτε εταιρεία οφείλει να υλοποιεί την ουσία των αρχών της εταιρικής διακυβέρνησης, αλλιώς παραμένει μόνο κόστος και η όποια τυπική συμμόρφωση μετατρέπεται σε νεκρό γράμμα. Όμως σε κάθε περίπτωση η σωστή εφαρμογή κανόνων εταιρικής διακυβέρνησης έχει τεράστια σημασία, και επηρεάζει τον πυρήνα του περιεχομένου του επαγγέλματος του λογιστή(Πουλάκου - Ευθυμιάτου, 2011).

Δ. Ο σύγχρονος ρόλος και τα χαρακτηριστικά του λογιστή

Συχνά αναφέρεται ότι το λογιστήριο είναι η καρδιά της επιχείρησης. Η πραγματική πρόκληση όμως για τους λογιστές είναι να μετακομίσουν στο μυαλό της

επιχείρησης. Να μην εκτελούν μηχανικά εγγραφές και υπολογισμούς, αλλά να βοηθάνε στην σωστή ανάπτυξη της εταιρείας ή του οργανισμού που ανήκουν, εξυπηρετώντας ταυτόχρονα το Δημόσιο συμφέρον. Το θέμα της δράσης σύμφωνα με το δημόσιο συμφέρον τίθεται σαν βασικός στόχος από την ΔΟΛ (Χατζηκωνσταντίνου, & Γωνιάδης, 2009).

Ο λογιστής βρίσκεται μεταξύ διαφόρων δυνάμεων, διαδικασιών και νόμων και πρέπει να ισορροπεί ανάμεσά τους, ικανοποιώντας συμφέροντα που συχνά είναι και αντίθετα (τουλάχιστον φαινομενικά). Επίσης, ο λογιστής τηρεί την φορολογική νομοθεσία, υπολογίζει και αποδίδει φόρους στο Κράτος, αλλά ταυτόχρονα προσπαθεί να ελαχιστοποιήσει την φορολογική υποχρέωση της επιχείρησης την οποία υπηρετεί, εκμεταλλευόμενος κίνητρα και εναλλακτικές λογιστικές πολιτικές. Παρέχει πληροφορίες σε τρίτους, διαταράσσοντας την εμπιστευτικότητα, αλλά δεν αποκαλύπτει μυστικά (γιατί όλες οι επιχειρήσεις έχουν τέτοια να κρύψουν) που η θέση του δίνει το προνόμιο να κατέχει. Υπολογίζει και προτείνει το μέρος προς διανομή ικανοποιώντας τους μετόχους, προφυλάσσοντας ταυτόχρονα την εταιρεία από την ταμειακή εξάντληση. Βοηθάει στην στρατηγική ανάπτυξη της εταιρείας προστατεύοντας την ταυτόχρονα από κινδύνους (Μπάλλας, & Χεβιάς, 2011).

Οι βασικές ικανότητες πηγάζουν από την βαθιά επιστημονική γνώση του αντικείμενου του λογιστή, το οποίο διευρύνεται συνεχώς και γίνεται εξαιρετικά απαιτητικό. Οι γνώσεις πλέον δεν περιορίζονται στην παραδοσιακή λογιστική και τα φορολογικά, αλλά επεκτείνονται και σε άλλα εξειδικευμένα αντικείμενα (Μπάλλας, & Χεβιάς, 2011).

Σήμερα, ο λογιστής πρέπει να διαθέτει ικανότητες παρουσίασης, που όσες και αν έχει έμφυτες θα οφείλει συνέχεια να καλλιεργεί. Μια από τις προκλήσεις για το λογιστικό επάγγελμα αφορά την επαφή του με την επιχειρηματική πραγματικότητα. Παραδοσιακά, οι λογιστές ασχολούνται με τους αριθμούς, όμως η πραγματική προστιθέμενη αξία βρίσκεται στην ερμηνεία τους. Στην πραγματικότητα, ο λογιστής είναι και αυτός πωλητής, έχοντας μάλιστα στην ευθύνη του και δύσκολα άυλα «προϊόντα» όπως αριθμούς, αναλύσεις ή αξιοπιστία. Δεν έχει μέλλον ο σύγχρονος λογιστής αν εξακολουθεί να εκπέμπει παλιές εικόνες συντήρησης και αποξένωσης από την πρώτη γραμμή του επιχειρηματικού πεδίου. Ουσιαστικά, είναι απαραίτητα η πλήρης και συνεχής επαφή με τις πωλήσεις, το marketing, την παραγωγή, ώστε να έχει άποψη και κυρίως πραγματική συμβολή στην στρατηγική των επιχειρήσεων (Χατζηκωνσταντίνου, & Γωνιάδης, 2009).

Υπάρχουν πάρα πολλοί λόγοι που καθιστούν αναγκαία την χρήση του λογιστή στις επιχειρήσεις του σήμερα. Κάποιοι από αυτούς τους λόγους είναι οι παρακάτω (Μπουραντάς, 2002, Χατζηκωνσταντίνου, & Γωνιάδης, 2009, Λιάπης, 2009):

- Λόγω του ότι ο λογιστής συμβουλεύει με σκοπό την καλύτερη επιλογή στην διαχείριση των εισοδημάτων μας και της περιουσιακής μας κατάστασης ώστε να δίνεται το καλύτερο αποτέλεσμα με το μικρότερο κόστος.
- Λόγω του ότι υπάρχει η δυνατότητα παρακολούθησης των εσόδων και των εξόδων της εκάστοτε επιχείρησης καθώς και να λαμβάνονται επιχειρηματικές αποφάσεις, καθώς και επιχειρηματικές προβλέψεις για το μέλλον.
- Λόγω του ότι υπάρχει η δυνατότητα παρακολούθησης των εισπράξεων και των πληρωμών καθώς και η δυνατότητα προβλέψεων σχετικά με το πόσα χρήματα απαιτούνται στο μέλλον.
- Λόγω του ότι υπάρχει η δυνατότητα καλύτερης διαχείρισης των εξόδων και των εσόδων, να δούμε ποιος μας οφείλει χρήματα και τι εκκρεμείς πληρωμές έχουμε, να συντάξουμε ένα πινάκα ταμειακών ροών (cash flow) που θα μας βοηθήσει να γνωρίζουμε αν πρέπει να κάνουμε αίτηση για επιχειρηματικό δάνεια και πότε.
- Λόγω του ότι με την εξέταση του Ισολογισμού και των Οικονομικών μας Αποτελεσμάτων με ομοειδής επιχειρήσεις μπορούμε να συγκρίνουμε πόσο επιτυχημένη είναι η πορεία της επιχείρησης μας.
- Λόγω του ότι μπορεί να βοηθήσει στην επιτυχία των επιχειρηματικών στόχων και ταυτόχρονα να προλάβει καταστάσεις με δυσμενείς επιπτώσεις.
- Λόγω του ότι είναι εφικτό να βοηθήσει στην επιλογή της κατάλληλης νομικής επιχειρηματικής μορφής με το χαμηλότερο διαχειριστικό και φορολογικό κόστος.
- Λόγω του ότι δίνει κύρος και ταυτόχρονα αξιοπιστία στην εκάστοτε επιχείρηση με τους συναλλασσόμενους τρίτους, η ορθή απεικόνιση των οικονομικών και φορολογικών στοιχείων και αποτελεί δέσμευση για την εγκυρότητα για τα στοιχεία και πληροφορίες που προκύπτουν.
- Λόγω του ότι αποδεδειγμένα είναι γνώστης της Οικονομικής και Λογιστικής επιστήμης και της Φορολογικής νομοθεσίας.
- Λόγω του ότι ο υπολογισμός της μισθοδοσίας και η διαχείριση του προσωπικού δεν είναι μια απλή υπόθεση και επιπλέον, η σωστή διαχείριση της μισθοδοσίας βοηθάει να υποβάλλουμε σωστά όλες τις υποχρεώσεις που υποχρεούμαστε από

την εργατική και φορολογική νομοθεσία και ταυτόχρονα να εξάγουμε συμπεράσματα για την καλύτερη διαχείριση του προσωπικού και την δυνατότητα μείωσης του εργατικού κόστους.

- Λόγω του ότι έχει πιστοποιηθεί από το Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδας, το Υπουργείο Οικονομικών και την Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων για την επαγγελματική του επάρκεια και το επιστημονικό του επίπεδο.
- Λόγω του ότι παρακολουθεί συνεχώς τις εξελίξεις για τις αλλαγές στην Οικονομική και Λογιστική επιστήμη, την Φορολογική νομοθεσία και τις τεχνολογικές εφαρμογές της ΓΠΣ προσαρμόζοντας έτσι την παροχή των υπηρεσιών του στα νέα δεδομένα χωρίς απρόοπτες εκπλήξεις για τον επιχειρηματία και τον φορολογούμενο.
- Λόγω του ότι αναλαμβάνει την ευθύνη για την ορθή συμπλήρωση και υποβολή όλων των φορολογικών υποχρεώσεων με έγκυρο και ακριβή υπολογισμό του φόρου.
- Λόγω του ότι είναι πάντα εύκολο και χωρίς επιπλέον κόστος να επιλέγονται από την αρχή οι ορθοί χειρισμοί σε αντίθεση με την προσπάθεια να γίνουν διορθώσεις αργότερα με επιπλέον δαπάνη χρόνου και χρήματος.
- Λόγω του ότι είναι υποχρεωτικό από το νόμο σε ορισμένες νομικές μορφές επιχειρήσεων οι Οικονομικές Καταστάσεις να υπογράφονται από λογιστή.
- Λόγω του ότι είναι υποχρεωτικό από το νόμο οι φορολογικές υποχρεώσεις των πολιτών να υπογράφονται από λογιστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο: ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΛΟΓΙΣΤΗ

2.1 ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ

Το πρόγραμμα σπουδών του εκάστοτε τμήματος Λογιστικής προσφέρει εξειδικευμένες γνώσεις και άρτια κατάρτιση των φοιτητών θέματα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία των λογιστικών υπηρεσιών των επιχειρήσεων και των οργανισμών. Τα μαθήματα του προγράμματος σπουδών διακρίνονται σε μαθήματα υποδομής και σε μαθήματα ειδικότητας. Τα πρώτα περιλαμβάνουν γνωστικά αντικείμενα όπως για παράδειγμα Μάρκετινγκ, Μάνατζμεντ, Πληροφορική, Εφαρμοσμένα Μαθηματικά, Στατιστική, Επιχειρησιακή Έρευνα, Δίκαιο των Επιχειρήσεων κλπ. Τα μαθήματα αυτά παρέχουν τις απαραίτητες θεωρητικές γνώσεις και πρακτικές εφαρμογές για την πληρέστερη κατανόηση του περιβάλλοντος που λειτουργούν οι επιχειρήσεις. Τα μαθήματα ειδικότητας προσφέρουν επιστημονικές γνώσεις αιχμής στο αντικείμενο της Λογιστικής καθώς συνδέουν τη θεωρία με την πράξη και δίνουν στο φοιτητή τη δυνατότητα εμβάθυνσης στους αντίστοιχους χώρους (Jarvis, 2004).

Οι σπουδές διαρκούν οχτώ εξάμηνα και για την απόκτηση πτυχίου απαιτείται:

- επιτυχής εξέταση σε σαράντα ένα μαθήματα
- εκπόνηση πτυχιακής εργασίας
- ολοκλήρωση της πρακτικής άσκησης.

Η πρακτική άσκηση γίνεται κατά το τελευταίο εξάμηνο και πραγματοποιείται σε πραγματικό περιβάλλον εργασίας. Σκοπός της είναι η απόκτηση εργασιακής εμπειρίας έτσι ώστε οι απόφοιτοι να αποκτήσουν ένα σημαντικό εφόδιο για την επαγγελματική τους σταδιοδρομία (γραφείο σταδιοδρομίας ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ, <http://gdias.teipir.gr/>).

Οι πτυχιούχοι του τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων έχουν τα ακόλουθα επαγγελματικά δικαιώματα:

Απασχολούνται σε θέματα λογιστηρίου στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.. Ειδικότερα μπορούν να απασχοληθούν, είτε σε λογιστήρια, είτε σε τμήματα ή χώρους που έχουν οργανική σχέση με το λογιστήριο σε θέματα (Jarvis, 2004):

- ✓ τήρησης και ενημέρωσης λογιστικών βιβλίων για τα οποία απαιτούνται επιστημονικές αναλύσεις των οικονομικών πράξεων όπως, βιβλίο ταμείου,

βιβλίο διαφόρων πράξεων, βιβλίο αγορών, βιβλίο πωλήσεων, βιβλίο παραγωγής και κοστολογίου κ.λπ.

- ✓ τήρησης λογιστικών βιβλίων στα οποία καταχωρούνται περιοδικά τα περιουσιακά στοιχεία των οικονομικών μονάδων καθώς και συναφείς λογιστικές καταστάσεις, όπως βιβλίο απογραφών και ισολογισμών κ.λπ.
- ✓ σύνταξη καταστάσεων ή άλλων εγγράφων που περιέχουν ανάλυση και λογιστική διατύπωση οικονομικών πράξεων συνδεδεμένων με τα λογιστικά βιβλία χειρογράφων ή μηχανογραφημένων
- ✓ τήρηση και έκδοση στοιχείων που χρησιμεύουν στο λογιστήριο σαν στοιχεία πρώτης εγγραφής όπως τιμολογίων, διπλοτύπων εισπράξεων κ.λπ.
- ✓ ενημέρωση καρτελών
- ✓ καταγραφή περιουσιακών στοιχείων.
- ✓ τήρηση βιβλίων και στοιχείων κοστολογίου, βιβλίων και στοιχείων αποθήκης
- ✓ μισθοδοσία
- ✓ τήρηση διαφόρων στοιχείων και βιβλίων που προβλέπονται από τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας
- ✓ κατεύθυνση και παρακολούθηση της εφαρμογής του όλου λογιστικού συστήματος των οικονομικών μονάδων, και
- ✓ κατεύθυνση και παρακολούθηση των εργασιών σε συναφή με το λογιστήριο τμήματα, όπως κοστολόγησης αγορών, προμηθειών κ.λπ.

Επίσης οι πτυχιούχοι του Τμήματος Λογιστικής μπορούν να καλύπτουν τις θέσεις του κατά νόμο υπεύθυνου λογιστή, να ιδρύουν και να λειτουργούν λογιστικά γραφεία, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις στα οποία παρακολουθούν και ενημερώνουν βιβλία των κατηγοριών Α, Β και Γ του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων. Με τη λήψη του πτυχίου (χωρίς προϋπηρεσία) δικαιούνται απευθείας άδεια Γ τάξης Λογιστή –Φοροτεχνικού(Μαρκάζος, 2006).

Μπορούν να ελέγχουν και να θεωρούν τις υποβαλλόμενες από τους υπόχρεους τήρησης Α, Β, και Γ κατηγορίας βιβλίων του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, δηλώσεις προς τις αρμόδιες Οικονομικές Εφορίες, όπως δηλώσεις εισοδήματος, Φόρους Προστιθέμενης Αξίας κ.λπ.

Επίσης, μπορούν να διορίζονται στην εκπαίδευση, σύμφωνα με την κάθε φορά ισχύουσα νομοθεσία.

2.2 ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Η επαγγελματική εκπαίδευση δεν μπορεί να σταματά όταν το άτομο τελειώνει το πανεπιστήμιο, καθώς είναι απαραίτητο, πέρα από τις βασικές του σπουδές, να ενημερώνεται πάνω σε όλες τις επιστημονικές εξελίξεις και έτσι να συνδέει η καινούργια γνώση με την παλαιά (Σακέλλης, 2004).

Οι συνθήκες για το επάγγελμα του λογιστή, παρ' όλο που το ίδιο δεν υπήρξε ποτέ οδηγός των εξελίξεων, τροποποιήθηκαν δραματικά τις τελευταίες δεκαετίες. Είναι ελάχιστα τα επαγγέλματα που επηρεάστηκαν τόσο πολύ και τόσο γρήγορα από την εφαρμογή της σύγχρονης ηλεκτρονικής τεχνολογίας όσο η λογιστική (Σακέλλης, 2004).

Σήμερα η λογιστική παρακολούθηση γίνεται μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή (μηχανογραφημένη). Η εξοικείωση στη χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών θεωρείται απαραίτητη για την άσκηση του επαγγέλματος του λογιστή, καθώς απαιτείται η χρήση του διαδικτύου για επικοινωνία με τις επιχειρήσεις και την διαρκή ενημέρωση πάνω στις αλλαγές στη φορολογική νομοθεσία. Η εξειδίκευση επιτυγχάνεται με την παρακολούθηση ειδικών προγραμμάτων κατάρτισης, που αφορούν στις νέες τεχνολογίες (Μαρκάζος, 2006).

Για να προσδιοριστεί το περιεχόμενο ενός προγράμματος κατάρτισης ενηλίκων, πρέπει να διατυπωθούν με σαφήνεια ο σκοπός και οι εκπαιδευτικοί του στόχοι και, εν συνεχεία, να δομηθεί. Οι εκπαιδευτικοί στόχοι δείχνουν αυτό που ο εκπαιδευόμενος θα είναι σε θέση να κάνει στο πλαίσιο της εργασίας του, μετά την παρακολούθηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας (Μαρκάζος, 2006: 17) και καθορίζονται με βάση:

- τις γνώσεις που πρέπει να αποκτήσουν οι εκπαιδευόμενοι,
- τις δραστηριότητες που πρέπει να μάθουν να επιτελούν,
- τις συνθήκες μέσα στις οποίες θα επιτελούνται οι δραστηριότητες αυτές,
- τις στάσεις και τις συμπεριφορές που διευκολύνουν τις δραστηριότητες αυτές.

Τα δικαιολογητικά τα οποία απαιτούνται για την εισαγωγή σε ένα μεταπτυχιακό πρόγραμμα, καθώς επίσης και ο τρόπος αξιολόγησης των υποψηφίων, μπορεί να διαφοροποιούνται με βάση τις γενικές προϋποθέσεις και όρους που θέτει το τμήμα που πραγματοποιεί το μεταπτυχιακό πρόγραμμα. Επίσης, είναι δυνατόν να απαιτούνται και επιπρόσθετες γνώσεις ή και προσόντα, για συγκεκριμένους κλάδους σπουδών.

Τα συνηθέστερα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την εγγραφή ενός υποψηφίου σε ένα μεταπτυχιακό πρόγραμμα περιλαμβάνουν (Μαρκάζος, 2006):

- Μία σχετική αίτηση υποψηφιότητας (υπόδειγμα της οποίας συχνά παρέχεται από το τμήμα).
- Αντίγραφο του πτυχίου, το οποίο συνοδεύεται και από αναλυτική βαθμολογία. Σε περίπτωση τίτλου από ίδρυμα του εξωτερικού, για μεταπτυχιακά προγράμματα που πραγματοποιούνται στην Ελλάδα, απαιτείται και η ισοτιμία από τον ΔΟΑΤΑΠ.
- Βιογραφικό σημείωμα του υποψηφίου.
- Δύο ή και περισσότερες συστατικές επιστολές (συνήθως από διδάσκοντες του υποψηφίου)
- Πιστοποιητικό γνώσης της Αγγλικής ή άλλης γλώσσας. Το πιστοποιητικό συνήθως αφορά το άριστο ή πολύ καλό επίπεδο ξένης γλώσσας. Συνηθισμένα πιστοποιητικά που είναι αποδεκτά, αναφορικά με την γνώση της Αγγλικής γλώσσας αποτελεί το Proficiency, το IELTS (για εισαγωγή σε βρετανικά πανεπιστήμια) κ.α.
- Εξέταση του υποψηφίου σε συγκεκριμένα μαθήματα, ή δεξιότητες. Η ύπαρξη τέτοιων εξετάσεων αξιολόγησης είναι ιδιαίτερα συνηθισμένη σε ιδρύματα της αλλοδαπής.
- Για μεταπτυχιακά προγράμματα που διοργανώνονται στο εξωτερικό, απαραίτητη είναι η απόδειξη γνώσης της ξένης γλώσσας, σε ικανοποιητικό επίπεδο (όπως αυτό καθορίζεται από το ίδρυμα). Σχετικοί τίτλοι που αποδεικνύουν αυτήν την γνώση, αποτελούν (για τα αγγλόφωνα ιδρύματα) το Proficiency, το IELTS (International English Testing System), με ελάχιστο βαθμό το 6,5 (τα αποτελέσματα του οποίου ανακοινώνονται σε δύο εβδομάδες), καθώς επίσης και το αντίστοιχο αμερικανικό TOEFL. Για εξετάσεις γλωσσομάθειας και για τα προσόντα των υποψηφίων μεταπτυχιακών σπουδαστών, κυρίως για τα βρετανικά πανεπιστήμια, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν και με το Βρετανικό Συμβούλιο (British Council), στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη, για περισσότερες πληροφορίες.

2.3 ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

Ο βασικός δημόσιος φορέας διαχείρισης των υποτροφιών στην Ελλάδα είναι το Ι.Κ.Υ.(Ιδρυμα Κρατικών Υποτροφιών). Η χορήγηση υποτροφιών αφορά την φοίτηση σε Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών, την εκπόνηση Διδακτορικής Διατριβής και Μεταδιδακτορικής Έρευνας. Επιπρόσθετα υπάρχουν και Κληροδοτήματα που σχετίζονται με την παροχή Υποτροφιών σε πτυχιούχους Οικονομικής Επιστήμης. Οι ενδιαφερόμενοι επίσης μπορούν να αναζητούν τις υποτροφίες που τους ενδιαφέρουν, μέσω των γραφείων διασύνδεσης των Α.Ε.Ι και Τ.Ε.Ι, τα οποία είναι ιδιαίτερα ενημερωμένα αναφορικά με αυτότο ζήτημα (Μπαραλέξης, 2001).

Οι συνηθισμένες προϋποθέσεις που απαιτούνται για την χορήγηση υποτροφιών σε πτυχιούχους Τ.Ε.Ι. είναι (Σακέλλης, 2004):

- Να υπάρχει η ελληνική εθνικότητα.
- Πτυχίο /δίπλωμα ελληνικού Πανεπιστημίου, ή ισότιμο της αλλοδαπής, ή πτυχίο ελληνικού Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος.
- Ηλικία μέχρι 26 ετών (για μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών) και 30 ετών (για διδακτορικό τίτλο σπουδών).
- Οι άνδρες υποψήφιοι, να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις ή να έχουν νόμιμα απαλλαγεί από αυτές, ή να έχουν αναβολή κατάταξης που να επαρκεί για την ολοκλήρωση των σπουδών τους, ή να είναι στρατευμένοι και η θητεία τους να λήγει πριν την έναρξη του προγράμματος που επιθυμεί να παρακολουθήσει ο υποψήφιος.
- Να μην είναι ήδη κάτοχοι άλλου μεταπτυχιακού τίτλου, ή υποψήφιοι ή κάτοχοι διδακτορικού τίτλου.

Παράλληλα, υπάρχουν και υποτροφίες Οργανισμών ή Ιδρυμάτων της αλλοδαπής, οι οποίες κοινοποιούνται διαμέσου των γραφείων διασύνδεσης.

Ανάμεσα στα συνηθισμένα κριτήρια για την επιλογή για υποτροφία βρίσκουμε: (το εισόδημα, την καταγωγή, το γνωστικό αντικείμενο, τις επιδόσεις στο προπτυχιακό, τη νοικοκυμική κατάσταση).

Ο υποψήφιος για να παρακολουθήσει μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό, μπορεί να απευθυνθεί αρχικά στα γραφεία διασύνδεσης τα οποία λειτουργούν σε όλα τα τμήματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Επίσης, μπορεί να συγκεντρώσει πληροφορίες από σχετικές ιστοσελίδες, ή να έλθει σε επαφή με το ίδρυμα στο οποίο επιθυμεί να παρακολουθήσει κάποιο συγκεκριμένο μεταπτυχιακό πρόγραμμα (Μπαραλέξης,

2001).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο: ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΛΟΓΙΣΤΗ

3.1 ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ

Βασιζόμενοι στο νομοθετικό πλαίσιο που διέπει το επάγγελμα του Λογιστή – Φοροτεχνικού, οπτιούχος του τμήματος Λογιστικής έχει πολλές δυνατότητες απασχόλησης τόσο στον ιδιωτικό τομέα ως μισθωτός ή ως ελεύθερος επαγγελματίας, αλλά και στο δημόσιο τομέα (Βουδούρη, 2005, γραφείο σταδιοδρομίας ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ, <http://gdias.teipir.gr/>).

Σύμφωνα με την μελέτη παρακολούθησης αποφοίτων των αποφοίτων του γραφείου σταδιοδρομίας του ΤΕΙ Πειραιά, οι απόφοιτοι λογιστικής ως εργαζόμενοι πλέον εμφανίζουν υψηλά ποσοστά κινητικότητας στην αγορά εργασίας με ποσοστό 74,7%. Συνεπακόλουθα, ένα μεγάλο ποσοστό (82,4%) των αποφοίτων εμφανίζεται ικανοποιημένο από την εργασία του, όχι όμως και από τις αμοιβές του. Από τους συμμετέχοντες στην ίδια μελέτη άνεργο δήλωσε ένα μικρό ποσοστό αυτών, το 4,6%, και μάλιστα η πλειοψηφία αυτών, το 93,3%, έχει εργαστεί μετά την απόκτηση του πτυχίου του. Μακροχρόνια άνεργο, πάνω από 24 μήνες, είναι περίπου το ένα τέταρτο αυτών. Ανάμεσα στους άνεργους η πλειοψηφία, οι έξι στους δέκα, αφορά γυναίκες. Επιπρόσθετα, άνεργο δήλωσε το 2,4% των συμμετεχόντων της μελέτης του γραφείου σταδιοδρομίας. Οι επτά περίπου στους δέκα από αυτούς είναι γυναίκες και μένουν εκτός αγοράς εργασίας για λόγους οικογενειακούς. Ομάδα αυτή των αποφοίτων παρουσιάζει παρόλα αυτά υψηλά ποσοστά ειδικών προσόντων, όπως είναι η γνώση της αγγλικής και η χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών (γραφείο σταδιοδρομίας ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ, <http://gdias.teipir.gr/>).

Η συνέχιση σπουδών σε μεταπτυχιακό επίπεδο δεν φάνηκε, από τα στοιχεία της έρευνας, να αποτελεί συνήθη πρακτική για τους αποφοίτους. Ένα μικρό ποσοστό αυτών, το 16,9%, δήλωσε ότι πραγματοποίησε κάποιο μεταπτυχιακό πρόγραμμα. Παρ' όλα αυτά από τον συσχετισμό των στοιχείων της έρευνας φάνηκε ότι με την πάροδο των ετών, και σίγουρα μετά την αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου για την Παιδεία με το νόμο 2916/2001, αυτή η εικόνα αρχίζει να αντιστρέφεται. Από

τα μεταπτυχιακά προγράμματα που παρακολούθησαν οι απόφοιτοι αυτά του ΤΕΙ Πειραιά συναγωνίζονται σε δημοτικότητα τα προγράμματα της Μ. Βρετανίας, χώρα η οποία υπήρξε και συνεχίζει να είναι παραδοσιακά ο δημοφιλέστερος προορισμός των αποφοίτων για τη συνέχιση των σπουδών τους, αφήνοντας τρίτα στη σειρά τα προγράμματα των άλλων ελληνικών πανεπιστημίων. Ανάμεσα στους αποφοίτους αυτοί με τους υψηλότερους βαθμούς, την καλύτερη γνώση της Αγγλικής γλώσσας και τα υψηλότερα εισοδήματα ήταν αυτοί που διευκολύνθηκαν στη συνέχιση των σπουδών τους σε μεταπτυχιακό επίπεδο (γραφείο σταδιοδρομίας ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ, <http://gdias.teipir.gr/>).

3.1.1 ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

Στον Δημόσιο Τομέα, οι πτυχιούχοι του τμήματος Λογιστικής, μπορούν να συμμετέχουν και να διοριστούν για τις θέσεις ειδικότητας Τ.Ε. Διοικητικού - Λογιστικού, ειδικότητες που υπάρχουν στα περισσότερα υπουργεία. Επίσης ανάλογες θέσεις υπάρχουν και σε πολλούς άλλους οργανισμούς του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα όπως είναι οι Ο.Τ.Α, τα Ν.Π.Δ.Δ και τα Ν.Π.Ι.Δ, καθώς επίσης και σε φορείς διαχείρισης κοινοτικών προγραμμάτων. Επίσης, μπορούν να εργαστούν στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, μετά από την συμμετοχή τους στον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ για τον κλάδο Π.Ε. 18.20, στα δημόσια Ι.Ε.Κ., αλλά και στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μετά βέβαια από την απόκτηση των ανάλογων ακαδημαϊκών προσόντων (Καραγιώργος – Πετρίδης, 2006).

3.1.2 ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

Στον ιδιωτικό τομέα, ο πτυχιούχος του τμήματος Λογιστικής έχει την δυνατότητα να απασχοληθεί σχεδόν σε όλους τους κλάδους, μια που τα γενικότερα ζητήματα της οικονομίας, αφορούν το σύνολο των επιχειρήσεων. Αναλυτικότερα, οι εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις αποτελούν τους συνηθέστερους κλάδους απασχόλησης για τους Λογιστές. Επίσης, ο τουριστικός τομέας αποτελεί έναν εναλλακτικό τομέα απασχόλησης, όπως επίσης και ο πρωτογενής τομέας (γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία), καθώς επίσης και οικοδομικές. Τέλος ο κλάδος των

επιχειρήσεων που προσφέρουν υπηρεσίες, αποτελεί παραδοσιακά μία από τις σημαντικότερες επιλογές για τον πτυχιούχο λογιστή (Καραγιώργος – Πετρίδης, 2006).

Αναλυτικότερα και για όλους τους προαναφερθέντες τομείς, ο πτυχιούχος του τμήματος μπορεί να απασχοληθεί ως υπάλληλος σε θέση: Λογιστή, Φοροτεχνικού, Τραπεζικού, Χρηματοοικονομικού Αναλυτή, Κοστολόγου, Συμβούλου Μισθοδοσίας και Ασφαλιστικών Θεμάτων, Συμβούλου Επενδύσεων, Οικονομικού Διευθυντή, Οικονομικού Αναλυτή, Ελεγκτή, Συμβούλου Μηχανοργάνωσης, Εκπαιδευτικού (σε ιδιωτικά σχολεία, φροντιστήρια, ιδιωτικά Ι.Ε.Κ), ερευνητή (σε ιδιωτικά κέντρα) (Καραγιώργος – Πετρίδης, 2006).

3.1.3 ΑΥΤΟΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Ο πτυχιούχος του τμήματος Λογιστικής μπορεί επίσης να εργαστεί και ως ελεύθερος επαγγελματίας (αυτοαπασχόληση) ως λογιστής-σύμβουλος επιχειρήσεων, λογιστής-φοροτεχνικός, κοστολόγος, σύμβουλος επιχειρήσεων, σύμβουλος επενδύσεων, σύμβουλος μηχανοργάνωσης, σύμβουλος κοινοτικών προγραμμάτων και μελετών, σύμβουλος οικονομοτεχνικών μελετών. Μπορεί επίσης να συντάσσει επιχειρηματικά σχέδια (business plan). Θα πρέπει όμως να αναφερθεί πως σχετικά με την εκτέλεση συγκεκριμένων εργασιών, όπως ελεγκτές σε Α.Ε. που δεν υπάγονται σε έλεγχο ορκωτών ελεγκτών, καθώς επίσης και για την υπογραφή οικονομοτεχνικών μελετών, απαιτείται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, όποιος εκτελεί τις παραπάνω εργασίες να είναι μέλος του Ο.Ε.Ε. (Γαλάνης, 2015).

Μέλη όμως στο Ο.Ε.Ε δεν εγγράφονται παρά μόνο οι πτυχιούχοι των Α.Ε.Ι, αλλά και: «Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 11 του Ν.3912/2011, δικαιούνται να εγγραφούν ως μέλη στο Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδας οι πτυχιούχοι των τμημάτων της Λογιστικής, Εμπορίας και Διαφήμισης, Διοίκησης Επιχειρήσεων, Τουριστικών Επιχειρήσεων, Χρηματοοικονομικών Εφαρμογών, Χρηματοοικονομικής και Ελεγκτικής και Χρηματοοικονομικής και Ασφαλιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) που είναι κάτοχοι μεταπτυχιακού διπλώματος ειδίκευσης στην οικονομική επιστήμη των ελληνικών Α.Ε.Ι ή ισότιμου μεταπτυχιακού διπλώματος της αλλοδαπής και χρησιμοποιούν το πτυχίο τους ή το μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης για την κατάληψη θέσης στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα ή για την άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος».

Επομένως η κατοχή ενός μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών παρέχει επιπρόσθετες δυνατότητες στον πτυχιούχο λογιστή, διευρύνοντας τις επαγγελματικές του προοπτικές και ευκαιρίες απασχόλησης.

3.2 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Για την άσκηση του επαγγέλματος του Λογιστή - Φοροτεχνικού απαιτείται ειδική άδεια η οποία χορηγείται από την Κεντρική Διοίκηση του Ο.Ε.Ε. ή την αρμόδια Τοπική Διοίκηση Περιφερειακού Τμήματος του Ο.Ε.Ε. Στους κατόχους της ως άνω αδειάς χορηγείται δελτίο επαγγελματικής ταυτότητας, το οποίο ανανεώνεται κατ' έτος. Η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος χορηγείται μόνο σε φυσικά πρόσωπα (Γαλάνης, 2015).

Η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος του Λογιστή - Φοροτεχνικού διακρίνεται σε άδεια Λογιστή - Φοροτεχνικού Α, Β, Γ και Δ τάξεως. Η εν λόγω άδεια είναι σε ισχύ εφόσον ανανεώνεται ετησίως το δελτίο επαγγελματικής ταυτότητας. Ειδικότερα (Γαλάνης, 2015):

1. Α Τάξη

Άδεια Α Τάξης χορηγείται από το Ο.Ε.Ε.:

α) στους πτυχιούχους οικονομικών πανεπιστημίων που είναι μέλη του Ο.Ε.Ε. και κάτοχοι άδειας ασκήσεως οικονομολογικού επαγγέλματος καθώς και άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Β τάξης, εφόσον αποδεικνύουν τριετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Β τάξης και παρακολουθήσουν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.Κ.Ε. για την αναβάθμιση της άδειας.

β) στους πτυχιούχους του τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. που είναι κάτοχοι άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Β τάξης, εφόσον αποδεικνύουν τετραετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Β τάξης και παρακολουθήσουν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.Ε.Ε. για την αναβάθμιση της άδειας.

Άδεια Α τάξης χορηγείται και:

1. στα μέλη του Ο.Ε.Ε. που έχουν άδεια ασκήσεως του οικονομολογικού επαγγέλματος και κατά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) ασκούσαν επί πέντε (5) έτη το επάγγελμα του Λογιστή ή βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί ή ελεύθεροι

επαγγελματίες ή έχουν επί πέντε (5) έτη προϋπηρεσία σε λογιστικό-οικονομικό κλάδο του Δημόσιου ή του Ιδιωτικού τομέα

2. στους πτυχιούχους του τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. Οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) ασκούσαν επί πέντε (5) έτη από τη λήψη του πτυχίου τους το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί ή ελεύθεροι επαγγελματίες ή έχουν πέντε (5) έτη προϋπηρεσία σε λογιστικό-οικονομικό κλάδο του Δημόσιου ή του Ιδιωτικού τομέα

3. στους μη πτυχιούχους, οι οποίοι αποδεδειγμένα από το έτος 1965 μέχρι και την 30η Απριλίου 1977 έχουν υπογράψει ισολογισμούς επιχειρήσεων που λειτουργούν στην Ελλάδα τουλάχιστον τριών χρήσεων.

2. Β Τάξη

Άδεια Β Τάξης χορηγείται από το Ο.Ε.Ε:

α) στους πτυχιούχους οικονομικών πανεπιστημίων που είναι μέλη του Ο.Ε.Ε και κάτοχοι άδειας ασκήσεως οικονομολογικού επαγγέλματος καθώς και άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης, εφόσον αποδεικνύουν διετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης και παρακολουθήσουν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.ΚΚ για την αναβάθμιση της άδειας.

β) στους πτυχιούχους του Τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. που είναι κάτοχοι άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης, εφόσον αποδεικνύουν τετραετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης και παρακολουθήσουν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά, σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.Ε.Ε. για την αναβάθμιση της άδειας.

γ) στους πτυχιούχους των Τμημάτων Εμπορίας και Διαφήμισης, Διοίκησης Επιχειρήσεων και Τουριστικών Επιχειρήσεων της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. που είναι κάτοχοι άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης, εφόσον αποδεικνύουν τριετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης και παρακολουθήσουν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.ΚΚ για την αναβάθμιση της άδειας.

Άδεια Β τάξης χορηγείται και:

α) στα μέλη του Ο.Ε.Ε. που έχουν άδεια ασκήσεως του οικονομολογικού επαγγέλματος και κατά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) ασκούσαν το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί σε λογιστικές-οικονομικές εργασίες του ιδιωτικού τομέα ή ως ελεύθεροι επαγγελματίες ενώ με την συμπλήρωση

συνολικής προϋπηρεσίας πέντε ετών τους χορηγείται από το Ο.Ε.Ε. αυτοδίκαια άδεια Α Τάξης

β) αυτοδίκαια με την συμπλήρωση συνολικής προϋπηρεσίας πέντε ετών. στους πτυχιούχους του Τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. που κατά την δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) δεν είχαν συμπληρώσει πέντε έτη προϋπηρεσία από τη λήψη του πτυχίου τους στο επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί σε λογιστικές -οικονομικές εργασίες του ιδιωτικού τομέα ή ως ελεύθεροι επαγγελματίες ή δεν έχουν συμπληρώσει πενταετή προϋπηρεσία από τη λήψη του πτυχίου τους σε λογιστικές - οικονομικές εργασίες στον ιδιωτικό τομέα.

γ) αυτοδίκαια με την συμπλήρωση συνολικής προϋπηρεσίας επτά ετών στους πτυχιούχους των Τμημάτων Εμπορίας και Διαφήμισης, Διοίκησης Επιχειρήσεων και Τουριστικών Επιχειρήσεων της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) ασκούσαν επί τέσσερα έτη από τη λήψη του πτυχίου τους το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί σε λογιστικές - οικονομικές εργασίες του Ιδιωτικού Τομέα ή ως ελεύθεροι επαγγελματίες ή έχουν τέσσερα έτη προϋπηρεσία από τη λήψη του πτυχίου τους σε λογιστικές - οικονομικές εργασίες του Ιδιωτικού Τομέα.

3. Γ Τάξη

Άδεια Γ Τάξης χορηγείται από το Ο.Ε.Ε:

α) στους πτυχιούχους οικονομικών πανεπιστημίων που απέκτησαν το πτυχίο τους μετά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) είναι μέλη του ΟΕΕ και έχουν άδεια ασκήσεως οικονομολογικού επαγγέλματος.

β) στους πτυχιούχους του Τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. (δεν απαιτείται πλέον διετής προϋπηρεσία από τη λήψη του πτυχίου για την χορήγηση της άδειας λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης)

γ) στους πτυχιούχους των Τμημάτων Εμπορίας και Διαφήμισης, Διοίκησης Επιχειρήσεων και Τουριστικών Επιχειρήσεων της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι, οι οποίοι ασκούν επί τετραετία από τη λήψη του πτυχίου τους το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού λογιστή.

Άδεια Γ τάξης χορηγείται και στους μη πτυχιούχους, οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) ασκούσαν το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού λογιστή ως μισθωτοί σε λογιστικές - οικονομικές εργασίες του ιδιωτικού τομέα Όσοι από αυτούς αποδεδειγμένα μέχρι τη δημοσίευση του Ν.2515/1997 έχουν

υπογράψει ισολογισμούς τουλάχιστον τριών χρήσεων δικαιούνται άδεια Γ Τάξης με δικαίωμα τήρησης διπλογραφικών βιβλίων μέχρι του ποσού των 900.000 ευρώ.

Επισημαίνεται ότι οι ανωτέρω μη πτυχιούχοι δεν έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν άδεια ανώτερης τάξης εκτός της Γ τάξης.

4. Δ Τάξη

Άδεια Δ Τάξης χορηγείται από το Ο.Ε.Ε.

α) στους κατόχους απολυτηρίου Γενικού Λυκείου, οι οποίοι ασκούν επί δώδεκα (12) έτη από τη λήψη του απολυτηρίου τους το επάγγελμα του βοηθού λογιστή,

β) στους κατόχους απολυτηρίου Επαγγελματικού Λυκείου ή Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου -κλάδου Οικονομίας, οι οποίοι ασκούν επί δέκα (10) έτη από τη λήψη του απολυτηρίου τους το επάγγελμα του βοηθού λογιστή,

γ) στους κατόχους πτυχίου Ινστιτούτου Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ) Λογιστικής, οι οποίοι ασκούν επί οκτώ (8) έτη το επάγγελμα του βοηθού λογιστή.

δ) αποφοίτους των μακροχρόνιων προγραμμάτων κατάρτισης του ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ, οι οποίοι ασκούν επί οκτώ (8) έτη το επάγγελμα του βοηθού λογιστή.

Οι κάτοχοι αδειάς Δ τάξης μπορούν μετά από πενταετή άσκηση του επαγγέλματος και επιμορφωτικά σεμινάρια να αποκτήσουν άδεια Γ τάξης Πέραν της Γ τάξης δεν δικαιούται άδεια ανώτερης τάξης.

Στις ως άνω περιπτώσεις για την απόκτηση της άδειας λογιστή - φοροτεχνικού λαμβάνεται υπόψη και η προϋπηρεσία που έχει αποκτηθεί στο Δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα (άρθρο 38 παρ. 1 του Ν. 2873/2000).

Σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ. 2 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 3453/2006:

Οι επιτηδευματίες, καθώς και οι κοινοπραξίες ή κοινωνίες επιτηδευματιών, κατά τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 του ΠΑ 186/1992, οι οποίοι:

α) τηρούν διπλογραφικά βιβλία

β) τηρούν απλογραφικά βιβλία και κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο έχουν πραγματοποιήσει ακαθάριστα έσοδα: α) πάνω από 293.470.27 ευρώ. εάν πρόκειται για εμπορική ή μικτή επιχείρηση, β) πάνω από 146.735.14 ευρώ. εάν πρόκειται για επιτηδευματία που ασκεί εμπορική επιχείρηση παροχής υπηρεσιών ή είναι ελεύθερος επαγγελματίας, υποβάλλουν τις κάθε είδους δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος αρχικές, συμπληρωματικές, τροποποιητικές, περιοδικές και εκκαθαριστικές αφούπροηγουμένως έχουν υπογραφεί από λογιστή φοροτεχνικό, κάτοχο της σχετικής αδειάς ασκήσεως του επαγγέλματος από το Ο.Ε.Ε.

3.3 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Οι πτυχιούχοι Λογιστές έχουν, σε κάποιο βαθμό, την προοπτική για επαγγελματική σταδιοδρομία και εκτός της χώρας. Συγκεκριμένα υπάρχουν επιχειρήσεις οι οποίες διεξάγουν δραστηριότητες σε χώρες του εξωτερικού και ειδικότερα Βαλκανικές αλλά και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, κ.λπ. οι οποίες ζητούν αποφοίτους Α.Τ.Ε.Ι. της ειδικότητας του Λογιστή για τις εκεί δραστηριότητές τους. Η απασχόληση αυτή αναφέρεται είτε σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για να καλύψει τις ανάγκες κάποιου έργου, είτε για εργασία με αόριστη διάρκεια(Γαλάνης, 2015).

Επίσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον για άτομα πτυχιούχους της λογιστικής, για την κάλυψη διάφορων θέσεων τόσο εντός των συνόρων της Ε.Ε., όσο και σε χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης στις οποίες υπάρχουν διάφορες υπηρεσίες της. Βέβαια σκόπιμο είναι να αναφερθεί η ζήτηση αυτή είναι περιορισμένη αφού γεγονός είναι πως η σταδιοδρομία εκτός της χώρας είναι αρκετά δύσκολη. Επιπρόσθετα οι απαιτήσεις των συγκεκριμένων θέσεων είναι ιδιαίτερα απαιτητικές και λαμβάνονται έπειτα από την διεξαγωγή εξετάσεων και συνεντεύξεων. Παρόλα αυτά κατανοητό είναι πως η γνώση της γλώσσας του τόπου προορισμού, αλλά και η άριστη γνώση της Αγγλικής γλώσσας είναι μεγάλο προσόν. Στο ακόλουθο Πίνακα παραθέτονται οι ετήσιοι μισθοί σε διάφορες χώρες της Ε.Ε.(Γαλάνης, 2015).

Πίνακας_2: Ετήσιες αποδοχές Λογιστών σε χώρες της Ευρώπης.

ΧΩΡΑ	ΕΤΗΣΙΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ
<i>Αγγλία</i>	37.478
<i>Γερμανία</i>	36.609
<i>Γαλλία</i>	30.900
<i>Σουηδία</i>	26.422
<i>Ιταλία</i>	23.369
<i>Πορτογαλία</i>	18.451
<i>Ελλάδα</i>	16.693
<i>Βουλγαρία</i>	8.356

(Γαλάνης, 2015)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο: ΑΡΧΕΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

4.1 ΑΡΧΕΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

Η λογιστική δεοντολογία εισήχθηκε για πρώτη φορά από τον Luca Pacioli, ιταλό μαθηματικό με δημιουργική συμβολή στον τομέα της λογιστικής γνωστό ως «Πατέρας της Λογιστικής», όπου έγραψε σχετικά με αυτή στο πρώτο του βιβλίο με τίτλο *Summa de arithmetica, geometria, proportioni et proportionalita* που δημοσιεύτηκε το 1494. Οι κώδικες δεοντολογίας από τότε έχουν αναπτυχθεί μέσω των ομάδων της κυβέρνησης, των επαγγελματικών οργανώσεων και τις εταιρείες (Σαρσέντη, 2000). Οι ομάδες αυτές έχουν οδηγήσει τους λογιστές να ακολουθήσουν κώδικες ηθικής για να εκτελούν τα καθήκοντα τους σε επαγγελματικό περιβάλλον εργασίας (Μπαραλέξης, 2001).

Η δεοντολογία περιλαμβάνει σειρά κανονιστικών αναφορών που αιτιολογούν και δικαιολογούν ορισμένους σκοπούς και πρότυπα συμπεριφοράς. Μπορούμε να την ορίσουμε σαν το πλαίσιο της ενδεικνυόμενης συμπεριφοράς σε κάθε συγκεκριμένη ή ειδική περίπτωση (Μπαραλέξης, 2001).

Συνεπακόλουθα, λογιστική δεοντολογία αποτελεί κυρίως στον τομέα της εφαρμοσμένης λογιστικής την μελέτη των ηθικών αξιών και των αποφάσεων που ισχύουν για την λογιστική. Είναι ένα παράδειγμα της επαγγελματικής δεοντολογίας η οποία αφορά τα ηθικά ζητήματα που ανακύπτουν λόγω των ειδικών γνώσεων που κατέχουν οι επαγγελματίες και πως η χρήση αυτών των γνώσεων θα πρέπει να διέπεται κατά την παροχή υπηρεσιών στο κοινό (Μαρκάζος, 2006).

Η δεοντολογία στη λογιστική έχει υπέρτατη σημασία για τους επαγγελματίες λογιστές και για αυτούς που βασίζονται στις υπηρεσίες τους. Ασχολείται με την προσδοκώμενη συμπεριφορά και την λογιστική ευθύνη του λογιστή. Με άλλα λόγια, ένα είδος συμπεριφοράς που περιμένουν οι άλλοι άνθρωποι από τους λογιστές. Το Πιστοποιημένο Κοινό Λογιστών (CPA- Certified Public Accountants) και άλλοι επαγγελματίες γνωρίζουν πως οι άνθρωποι που βασίζονται στις υπηρεσίες τους, ειδικά

αυτοί που παίρνουν αποφάσεις χρησιμοποιώντας οικονομικά δεδομένα, προσδοκούν από τους λογιστές να είναι ικανοί, αξιόπιστοι και αντικειμενικοί. Για αυτούς που δουλεύουν στο χώρο της λογιστικής, δεν αρκεί να έχουν καλά προσόντα, αλλά πρέπει επίσης να κατέχουν ένα υψηλό βαθμό επαγγελματικής ακεραιότητας. Αν ο λογιστής είναι για να παραμείνει έμπιστος σύμβουλος, δεν μπορεί να πει ψέματα στους πελάτες του, το κοινό ή την κυβέρνηση. Μια καλή επαγγελματική υπόληψη είναι από τα πιο σημαντικά στοιχεία που έχει ένας λογιστής(Μαρκάζος, 2006).

4.2 ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗ

Τα γενικά πρότυπα δεοντολογίας της κοινωνίας εφαρμόζονται κυρίως στη λογιστική, όσο σε κανένα άλλο επάγγελμα. Ωστόσο, η κοινωνία τοποθετεί όλο και υψηλότερες προσδοκίες από τους λογιστές. Οι άνθρωποι χρειάζονται να έχουν εμπιστοσύνη στην ποιότητα σύνθετων υπηρεσιών, που παρέχονται από τους λογιστές. Εξαιτίας αυτών των μεγάλων προσδοκιών, οι λογιστές έχουν υιοθετήσει ένα κώδικα δεοντολογίας, γνωστός και ως Κώδικας Επαγγελματικής Διαγωγής. Αυτός ο Κώδικας καλεί τα μέλη της να διατηρήσουν ένα επίπεδο αυτοπειθαρχίας, που είναι πέρα από τις απαιτήσεις των νόμων και των κανονισμών(Μπαραλέξης, 2001).

Ουσιαστικά, ένας λογιστής απαιτείται να συμμορφώνεται με τις ακόλουθες θεμελιώδεις αρχές (Μαρκάζος, 2006):

- Ακεραιότητα. Ο λογιστής πρέπει να είναι ευθύς και ειλικρινής, σε όλες τις επαγγελματικές και επιχειρηματικές σχέσεις.
- Αντικειμενικότητα. Ο λογιστής δεν πρέπει να επιτρέπει προκαταλήψεις, σύγκρουση συμφερόντων ή υπερβολική επιρροή από άλλους, να καταπατούν την κρίση των επαγγελματικών και επιχειρηματικών του σχέσεων.
- Επαγγελματική Επάρκεια και Πρέπων Φροντίδα. Ο λογιστής έχει ένα συνεχές καθήκον να διατηρεί την επαγγελματική γνώση και ικανότητα, σε επίπεδο που απαιτείται για να επιβεβαιώσει ότι ένας πελάτης ή εργαζόμενος δέχεται επαγγελματική επάρκεια υπηρεσίας, βασισμένη στις τρέχων αναπτύξεις της πρακτικής, της νομοθεσίας και της τεχνικής. Ο λογιστής πρέπει να δρα με επιμέλεια και σύμφωνα με εφαρμοσμένες τεχνικές και επαγγελματικά πρότυπα, καθώς παρέχει τις υπηρεσίες του.
- Εχεμύθεια. Ο λογιστής πρέπει να σέβεται την εχεμύθεια της πληροφορίας, που αποκτάται σαν αποτέλεσμα της επαγγελματικής και επιχειρηματικής σχέσης,

και δεν πρέπει να τη δημοσιεύει σε τρίτα πρόσωπα, χωρίς το σωστό και ιδιαίτερο κύρος, εκτός και αν υπάρχει νομικό ή επαγγελματικό δικαίωμα ή καθήκον να αποκαλύψει. Η εμπιστευτικότητα δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για προσωπικό όφελος από τους λογιστές και τους τρίτους εμπλεκόμενους.

- Επαγγελματική Συμπεριφορά. Ο λογιστής πρέπει να συμμορφώνεται με τους σχετικούς νόμους και κανονισμούς και πρέπει να αποφεύγει κάθε δραστηριότητα που δυσφημεί το επάγγελμα του λογιστή.

Αναλυτικότερα οι θεμελιώδεις αυτές αρχές εμπεριέχουν τα εξής επιμέρους στοιχεία (Μαρκάζος, 2006):

❖ *Ακεραιότητα:*

Η αρχή της ακεραιότητας επιβάλλει την υποχρέωση όλων των επαγγελματιών λογιστών, να είναι ευθύς και ειλικρινής στις επαγγελματικές και επιχειρηματικές τους σχέσεις. Η ακεραιότητα επίσης δηλώνει δίκαια ανταλλαγή και αλήθεια.

Ένας λογιστής, δεν πρέπει να συνδέεται με αναφορές, επιστροφές, ανακοινώσεις ή άλλες πληροφορίες που πιστεύουν ότι αυτές οι πληροφορίες:

- ✓ Περιέχουν ουσιώδη λάθη ή λανθασμένες εκθέσεις.
- ✓ Περιέχουν εκθέσεις ή πληροφορίες απρόσεκτα μελετημένες ή
- ✓ Παραλείψεις ή αφανείς πληροφορίες που απαιτούν να συμπεριληφθούν, ενώ η καλύτερη λύση θα ήταν να αποφευχθούν.

❖ *Αντικειμενικότητα:*

Η αρχή της αντικειμενικότητας επιβάλλει ότι όλοι οι λογιστές δεν εκθέτουν την επαγγελματική και επιχειρηματική τους κρίση, εξαιτίας των προκαταλήψεων, συγκρούσεων των συμφερόντων ή της υπερβολικής επιρροής από τους άλλους.

Ο λογιστής ενδέχεται να εκτίθεται σε καταστάσεις που μπορεί να βλάψουν την αντικειμενικότητα. Είναι ακατόρθωτο να προσδιορίσεις και να καθορίσεις όλες αυτές τις καταστάσεις. Οι σχέσεις των προκαταλήψεων ή της υπερβολικής επιρροής της επαγγελματικής κρίσης πρέπει να αποφεύγεται, επί το πλείστον, από τους λογιστές.

❖ *Επαγγελματική επάρκεια και πρέπων φροντίδας:*

Η αρχή της επαγγελματικής επάρκειας και της πρέπων φροντίδας, επιβάλλει τις ακόλουθες υποχρεώσεις για τους λογιστές:

1. Να διατηρούν την επαγγελματική γνώση και την ικανότητα στο επίπεδο που απαιτείται, για να επιβεβαιώσουν στους πελάτες ή εργαζομένους ότι λαμβάνουν επαρκείς επαγγελματικές υπηρεσίες και
2. Να ενεργούν με επιμέλεια σε συνδυασμό με τις εφαρμοσμένες τεχνικές και τα

επαγγελματικά πρότυπα, όταν παρέχουν τις υπηρεσίες τους.

Η επαρκής επαγγελματική υπηρεσία απαιτεί καθαρή κρίση στην προσφορά της επαγγελματικής γνώσης και της ικανότητας, στην εκτέλεση τόσων καταστάσεων. Η επαγγελματική επάρκεια μπορεί να διαχωριστεί σε δύο ξεχωριστές φάσεις:

- α. Επίτευξη της επαγγελματικής επάρκειας και
- β. Διατήρηση της επαγγελματικής επάρκειας.

Η διατήρηση της επαγγελματικής επάρκειας απαιτεί μια συνεχή γνώση και μια κατανόηση των αυστηρών τεχνικών, των επαγγελματικών και επιχειρηματικών εξελίξεων. Συνεχίζοντας την επαγγελματική εξέλιξη αναπτύσσεται και διατηρείται η ικανότητα που ένας λογιστής μπορεί να εκτελέσει ολοκληρωτικά, μέσα στο λογιστικό περιβάλλον.

Η επιμέλεια συμπεριλαμβάνει την ευθύνη να ενεργεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του έργου που έχει ανατεθεί στο λογιστή, προσεκτικά, ολοκληρωτικά και με επίκαιρη βάση.

Ο λογιστής πρέπει να κάνει βήματα για να επιβεβαιώσει, ότι εκείνοι που δουλεύουν κάτω από την επαγγελματική εξουσία των λογιστών, μέσα σε ένα χώρο, έχουν την απαραίτητη εξάσκηση και επίβλεψη.

Όπου είναι απαραίτητο, ο λογιστής πρέπει να κάνει τους πελάτες, τους εργαζομένους ή άλλους χρήστες των λογιστικών υπηρεσιών, να γνωρίζουν καλά τους περιορισμούς στις υπηρεσίες και να αποφεύγουν την κακή ερμηνεία της έκφρασης της γνώσης, ως ισχυρισμό της πραγματικότητας.

❖ *Εχεμύθεια:*

Η αρχή της εχεμύθειας επιβάλλει την υποχρέωση του λογιστή να απέχει από:

1. Την δημοσίευση, εκτός της εταιρείας ή του οργανισμού, εμπιστευτικών πληροφοριών, που αποκτούνται σαν αποτέλεσμα επαγγελματικών και επιχειρηματικών σχέσεων, εκτός κι αν υπάρχει νομικό ή επαγγελματικό δικαίωμα ή καθήκον, όπου εκεί πλέον είναι απαραίτητο να γίνει γνωστή αυτή η πληροφορία.
2. Χρησιμοποίηση της εμπιστοσύνης των πληροφοριών, για προσωπικό όφελος ή για όφελος τρίτων.

Ένας λογιστής πρέπει να διατηρεί την εχεμύθεια ακόμη κι αν βρίσκεται σε κοινωνικό περιβάλλον. Ο λογιστής πρέπει να είναι σε ετοιμότητα, στην πιθανότητα μιας απρόσεκτης αποκάλυψης, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που εμπλέκονται μακροχρόνιες σχέσεις με επιχειρηματίες συνεργάτες και στενού ή άμεσου

οικογενειακού προσώπου.

Ο λογιστής πρέπει επίσης να διατηρεί την εχεμύθεια της δημοσίευσης της πληροφορίας από ένα προσδοκώμενο πελάτη ή εργαζόμενο.

Ο λογιστής, επίσης πρέπει να παίρνει όλα τα λογικά βήματα για να επιβεβαιώσει ότι, το προσωπικό, κάτω από τον έλεγχο του λογιστή, και τα άτομα με τα οποία συνεργάζεται, εμπνέουν σεβασμό στο καθήκον της εχεμύθειας του λογιστή επαγγελματία.

Η ανάγκη να συμμορφωθεί στην αρχή αυτή της εχεμύθειας, συνεχίζει ύστερα και από το τέλος των σχέσεων μεταξύ του λογιστή και του πελάτη ή εργαζομένου. Όταν ο λογιστής αλλάζει προσωπικό ή απαιτεί ένα νέο πελάτη, ο επαγγελματίας έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει προηγούμενη εμπειρία. Ωστόσο δεν πρέπει να χρησιμοποιεί ή να δημοσιεύει κάθε εμπιστευτική πληροφορία ακόμα κι αν απαιτείται ή αποκτάται σαν αποτέλεσμα επαγγελματικής και επιχειρηματικής σχέσης.

❖ *Επαγγελματική συμπεριφορά:*

Η αρχή της επαγγελματικής συμπεριφοράς επιβάλλει την υποχρέωση στον λογιστή να συμμορφωθεί με τους αυστηρούς νόμους και κανονισμούς και να αποφεύγει κάθε ενέργεια που μπορεί να φέρει δυσφήμιση στο επάγγελμα του. Αυτό περιλαμβάνει ενέργειες οι οποίες ένα λογικό και πληροφορημένο τρίτο στέλεχος, γνωρίζει ότι όλες οι αυστηρά πληροφορίες πρέπει να συμπεράνουν θετικά αποτελέσματα στη καλή φήμη του επαγγέλματος.

Στην αγορά και στην προώθηση της διαφήμισης της δουλειάς τους και των εαυτών τους, οι λογιστές δεν πρέπει να φέρουν το επάγγελμα σε ανυποληψία. Οι λογιστές πρέπει να είναι ειλικρινείς και έμπιστοι και δεν πρέπει να (Ροδοσθένους, 2004):

1. Μεγαλοποιούν παράπονα για τις υπηρεσίες που είναι ικανοί να προσφέρουν, για τα προσόντα που κατέχουν ή την εμπειρία που έχουν αποκτήσει ή
2. Υποτιμούν αναφορές ή μη ορθές συγκρίσεις στην δουλειά με άλλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο : ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

5.1 ΣΚΟΠΟΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο είναι ένα σύστημα κανόνων ταξινόμησης των λογιστικών μεγεθών και τυποποίησης της λογιστικής σε εθνικό επίπεδο.

Η τυποποίηση εξασφαλίζει σε επίπεδο επιχείρησης τη σωστή και παραγωγικότερη κατάστρωση των λογαριασμών με σαφήνεια και ικανότητα απόδοσης της ακριβούς εικόνας των οικονομικών μεγεθών. Σε γενικότερο επίπεδο καθιστά δυνατή τη **σύγκριση** των οικονομικών μεγεθών των επιχειρήσεων, την αξιόπιστη μέτρηση των συνολικών επιχειρηματικών μεγεθών και τη συναγωγή σχετικών συμπερασμάτων (Περάκης, 2000).

Το Λογιστικό Σχέδιο καθιερώθηκε στην Ελλάδα με τον Ν. 1041/1980 και με το Π.Δ 1123/1980 ορίστηκε το περιεχόμενο και ο χρόνος έναρξης της προαιρετικής εφαρμογής του που ήταν η 1/1/1982. Με τα Π.Δ. 502/1984 και 186/1986 τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε. Με τον Ν. 1882/1990 υποχρεώθηκαν οι εταιρείες που ελέγχονται από ορκωτούς ελεγκτές να το εφαρμόσουν πλήρως από την 1/1/1991. (Λεκαράκου,2014)

Με το Π.Δ. 186/1992 υποχρεώθηκαν όλοι οι επιτηδευματίες που τηρούσαν βιβλία Γ' κατηγορίας να το εφαρμόσουν από 1/1/93 ως προς τη δομή, την ονοματολογία και το περιεχόμενο των πρωτοβαθμίων, δευτεροβαθμίων λογαριασμών και των υπογραμμισμένων τριτοβαθμίων λογαριασμών, με εξαίρεση τους λογαριασμούς της αναλυτικής λογιστικής. Από 1/1/97 υποχρεούνται όλες οι επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία Γ' κατηγορίας να το εφαρμόσουν ως προς την ονοματολογία των πρωτοβαθμίων, δευτεροβαθμίων και των υπογραμμισμένων τριτοβαθμίων λογαριασμών. Όσον αφορά την αναλυτική λογιστική τηρείται από τις επιχειρήσεις που υποχρεούνται να επιλέγουν τους ελεγκτές από το Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών. (Λεκαράκου,2014)

Οι σκοποί του Γενικού Λογιστικού Σχεδίου είναι:

- Η τυποποίηση των λογαριασμών που τηρούνται από τις οικονομικές μονάδες της χώρας και η λειτουργία - συλλειτουργία τους με ενιαίο τρόπο. Με την ενιαία ορολογία των λογαριασμών από όλες τις επιχειρήσεις, τυποποιείται το περιεχόμενο και η ερμηνεία τους και έτσι μηδενίζεται η περίπτωση καταχώρισης λανθασμένης πληροφορίας.

- Η αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων με βάση παραδεκτές ενιαίες αρχές και μεθόδους.
- Η ενιαία σύνταξη και δημοσίευση τυποποιημένων ισολογισμών, λογαριασμών αποτελεσμάτων και λοιπών οικονομικών καταστάσεων.
- Ο σχεδιασμός γενικά της λογιστικής σε εθνική, κλίμακα.

Με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο επιδιώκεται ειδικότερα

- Ο λογιστικός χειρισμός των συναλλαγών με ομοιόμορφο τρόπο
- η ομοιόμορφη απεικόνιση των οικονομικών καταστάσεων και της περιουσιακής διάρθρωσης των οικονομικών μονάδων
- η σωστή εκτίμηση της πιστοληπτικής ικανότητας των οικονομικών μονάδων
- η διευκόλυνση των συναλλασσομένων και των επενδυτών στην κατανόηση των δημοσιευμένων οικονομικών καταστάσεων
- η άντληση κάθε αξιόπιστης πληροφορίας με τυποποιημένο εννοιολογικό περιεχόμενο προς αξιοποίηση από τις οικονομικές μονάδες, από τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες και από τις επαγγελματικές οργανώσεις
- η απλούστευση και διευκόλυνση των ελέγχων γιατί το λογιστικό σύστημα είναι γνωστό
- η αύξηση της παραγωγικότητας από την λογιστική τυποποίηση
- η ανύψωση της στάθμης του λογιστικού επαγγέλματος και
- η διευκόλυνση της διδασκαλίας των λογιστικών μαθημάτων

5.2 ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Το σχέδιο λογαριασμών κατανέμεται σε τρία μέρη, από τα οποία το κάθε ένα αποτελεί ιδιαίτερο αλλά και ανεξάρτητο λογιστικό κύκλωμα. Οι λογαριασμοί του καθενός από τα μέρη αυτά συνδέονται και συλλειτουργούν μεταξύ τους, χωρίς να επηρεάζουν λογιστικά τους λογαριασμούς των άλλων δύο μερών. (Λεκαράκου,2014)

Τα μέρη των λογαριασμών είναι:

- της Γενικής Λογιστικής, που παρακολουθεί τις συναλλαγές της οικονομικής μονάδας με τρίτους και εμφανίζει τη δομή της περιουσιακής συγκρότησης, τη διαχείριση ή εκμετάλλευση της κατ' είδος εξόδων και εσόδων και τα αποτελέσματα από τη δραστηριότητά της. Οι λογαριασμοί ουσίας της γενικής λογιστικής, που

αναπτύσσονται στις ομάδες 1-8, λειτουργούν σε ένα ανεξάρτητο λογιστικό κύκλωμα. (Λεκαράκου,2014)

- της Αναλυτικής Λογιστικής εκμετάλλευσης, η οποία παρακολουθεί την ίδια δραστηριότητα με κατάταξη ή και ανακατάταξη των στοιχείων κατά προορισμό (λειτουργία) και αποσκοπεί στον προσδιορισμό του κόστους και των αναλυτικών αποτελεσμάτων. Η αυτονομία της αναλυτικής λογιστικής εκμετάλλευσης εξασφαλίζεται με διάμεσους - αντικριζόμενους λογαριασμούς, οι οποίοι ανοίγονται και λειτουργούν στην ομάδα της αναλυτικής λογιστικής (ομάδα 9). Είναι λογαριασμοί που μεσολαβούν ανάμεσα στους λογαριασμούς της γενικής λογιστικής και της αναλυτικής λογιστικής και στο τέλος της χρήσης εξισώνονται και κλείνουν αφού έχει προκύψει το αποτέλεσμα ανά λειτουργία. (Λεκαράκου,2014)

- των Λογαριασμών Τάξεως που εμφανίζουν σημαντικές πληροφορίες και παρέχουν χρήσιμα στατιστικά στοιχεία. Οι λογαριασμοί τάξεως, που αναπτύσσονται στη δέκατη (10) ομάδα, λειτουργούν σε ανεξάρτητο λογιστικό κύκλωμα. (Λεκαράκου,2014)

Σύμφωνα με την αρχή της αυτονομίας η αναλυτική λογιστική λειτουργεί ανεξάρτητα από τη γενική, σε λογαριασμούς που αναπτύσσονται στην ομάδα 9, συνδέονται όμως και συλλειτουργούν μεταξύ τους στο ανεξάρτητο λογιστικό κύκλωμα της ομάδας αυτής. (Λεκαράκου,2014)

Είναι δυνατό να συγχωνεύονται και να λειτουργούν σε ένα ενιαίο σύστημα λογιστικής (στο ίδιο λογιστικό κύκλωμα) η γενική και η αναλυτική λογιστική με την προϋπόθεση όμως ότι η αναλυτική λογιστική θα διατηρεί την αυτονομία της και δεν θα αλλοιώνονται οι βασικές αρχές. (Λεκαράκου,2014)

Σύμφωνα με την αρχή της κατ' είδος συγκέντρωσης και παρακολούθησης των αγορών, των εξόδων και των εσόδων, τα αντίστοιχα ποσά καταχωρούνται σε λογαριασμούς αποθεμάτων (ομάδας 2), εξόδων (ομάδας 6), εσόδων (ομάδας 7) και έκτακτων και ανόργανων αποτελεσμάτων (ομάδας 8), οι οποίοι ανοίγονται και λειτουργούν με κριτήριο το είδος και όχι τον προορισμό για τον οποίο πραγματοποιούνται οι αντίστοιχες αγορές αποθεμάτων και όλα τα αντίστοιχα έξοδα και έσοδα. (Λεκαράκου,2014)

Σύμφωνα με την αρχή αυτή οι σχετικοί λογαριασμοί δέχονται χρεώσεις ή πιστώσεις και αντίστοιχους αντιλογισμούς, χωρίς όμως να επιτρέπονται μεταφορές των ποσών τους κατά τη διάρκεια της χρήσης. Τα υπόλοιπα των λογαριασμών αυτών, στο τέλος κάθε χρήσεως, μεταφέρονται στο λογαριασμό της γενικής εκμετάλλευσης, ή στο

λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης. (Λεκαράκου,2014)

5.3 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Ομάδες Λογαριασμών

Το σχέδιο των λογαριασμών περιλαμβάνει δέκα (10) ομάδες, σε κάθε μία από τις οποίες αντιστοιχούν οι αραβικοί αριθμοί 1-9 και 0. (Λεκαράκου,2014)

1η ομάδα: Πάγιο Ενεργητικό

2η ομάδα: Αποθέματα

3η ομάδα: Απαιτήσεις και Διαθέσιμα

4η ομάδα: Καθαρή θέση - Προβλέψεις -Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις

5η ομάδα: Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις

6η ομάδα: Οργανικά έξοδα κατ' είδος

7η ομάδα: Οργανικά έσοδα κατ' είδος

8η ομάδα: λογαριασμοί αποτελεσμάτων

9η ομάδα: Αναλυτική λογιστική εκμετάλλευσης

10η(0) ομάδα: Λογαριασμοί τάξεως

Οι ομάδες 1-8 καλύπτουν τις ανάγκες της γενικής λογιστικής, η ομάδα 9 καλύπτει τις ανάγκες της αναλυτικής λογιστικής εκμετάλλευσης και η ομάδα 0 καλύπτει τις ανάγκες των λογαριασμών τάξεως. (Λεκαράκου,2014)

Οι ομάδες 1-5 περιλαμβάνουν τους λογαριασμούς του ισολογισμού, εκείνους δηλαδή που στο τέλος κάθε χρήσης κατά κανόνα παρουσιάζουν υπόλοιπα (χρεωστικά ή πιστωτικά), τα οποία συνθέτουν την κατάσταση του ισολογισμού. Ειδικότερα στις ομάδες 1-3 περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί ενεργητικού και στις ομάδες 4-5 περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί του παθητικού. (Λεκαράκου,2014)

Οι ομάδες 6-8 περιλαμβάνουν τους αποτελεσματικούς λογαριασμούς, οι οποίοι στο τέλος κάθε χρήσης μηδενίζονται, έπειτα από τη μεταφορά των υπολοίπων τους αρχικά στους λογαριασμούς γενικής εκμετάλλευσης και αποτελεσμάτων χρήσης και στη συνέχεια σε λογαριασμούς του ισολογισμού. (Λεκαράκου,2014)

Στην ομάδα 8 περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί γενικής εκμετάλλευσης, έκτακτων και ανόργανων αποτελεσμάτων, αποτελεσμάτων χρήσης, αποτελεσμάτων προς διάθεση αλλά και ο λογαριασμός του ισολογισμού. (Λεκαράκου,2014)

Κωδικοποίηση λογαριασμών σημαίνει καθιέρωση ενός μοναδικού κωδικού μια κάθε λογαριασμό. Η κωδικοποίηση των λογ/σμών αυτών γίνεται κατά το δεκαδικό και

το εκατονταδικό σύστημα. (Λεκαράκου,2014)

Οι λογ/σμοί κάθε ομάδας έχουν ως πρώτο κωδικό τον αριθμό της ομάδας τους, όπως π.χ. οι λογ/σμοί τής πρώτης ομάδας τον αριθμό 1, οι λογ/σμοί της δεύτερης ομάδας τον αριθμό 2 κ.ο.κ. Ο κωδικός αριθμός πρωτοβαθμίων λογ/σμών είναι διψήφιος αριθμός. (Λεκαράκου,2014)

Σε κάθε ομάδα υπάρχουν μέχρι δέκα (10) πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί με την προσθήκη, στον αριθμό της ομάδας τους, των αριθμών 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9. Δηλαδή στην πρώτη ομάδα οι πρωτοβάθμιοι λογ/σμοί έχουν τους, κωδικούς αριθμούς 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19. Στην 6η ομάδα οι πρωτοβάθμιοι λογ/σμοί είναι 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69. Ο πρώτος αριθμός δηλαδή δηλώνει σε ποια ομάδα ανήκει ο λογ/σμός ενώ ο δεύτερος αριθμός τη θέση του λογ/σμού μέσα στην ομάδα του. Π.χ. ο κωδικός 62. Ο πρώτος αριθμός (6) δείχνει ότι ο λογαριασμός ανήκει στην 6η ομάδα και ο δεύτερος (2) δείχνει ότι κατέχει την τρίτη θέση της 6ης ομάδας (η πρώτη θέση είναι ο αριθμός 0) 62 "Παροχές τρίτων". (Λεκαράκου,2014)

Κάθε πρωτοβάθμιος λογαριασμός αναπτύσσεται σε δευτεροβάθμιους κατά το εκατονταδικό σύστημα δηλαδή μέχρι και εκατό δευτεροβάθμιους λογαριασμούς. Ο σχηματισμός μέχρι εκατό (100) δευτεροβάθμιων λογ/σμών από κάθε πρωτοβάθμιο γίνεται, είτε από κάθε οικονομική μονάδα, είτε από το αρμόδιο όργανο. (Λεκαράκου,2014)

Η κωδικοποίηση των δευτεροβαθμίων λογαριασμών είναι με 4 αριθμούς που ξεχωρίζουν μεταξύ τους με το στίγμα της τελείας και αρχίζουν από 00 έως 99. Δηλαδή ο κωδικός 62.03 αφού έχει 4 αριθμούς σημαίνει ότι είναι δευτεροβάθμιος. Οι δύο πρώτοι αριθμοί δείχνουν τον πρωτοβάθμιο που ανήκει ενώ οι 2 επόμενοι δείχνουν τη θέση που έχει στον πρωτοβάθμιο. "Έχει την τέταρτη θέση αφού η αρίθμηση αρχίζει από 00, 01, 02, 03 (62.03 Τηλεπικοινωνίες). Σε κάθε ομάδα υπάρχει κενός ένας πρωτοβάθμιος λογ/σμός, ώστε εάν υπάρξει μελλοντική ανάγκη δημιουργίας του να χρησιμοποιηθεί μόνο μετά από γνωμάτευση του Σ.ΛΟ.Τ. Οι κενοί πρωτοβάθμιοι λογ/σμοί λήγουν σε 7, δηλαδή 17, 27, 37, 47 κ.ο.κ. Κάθε δευτεροβάθμιος λογαριασμός αναπτύσσεται σε τριτοβάθμιους, τεταρτοβάθμιους και αναλυτικότερης βαθμίδας λογαριασμούς, κατά το δεκαδικό, εκατονταδικό, χιλιαδικό ή αναλυτικότερο (π.χ. δεκαχιλιαδικό) σύστημα. Εάν επιλέξει η επιχείρηση το εκατονταδικό σύστημα ο τριτοβάθμιος λογαριασμός θα έχει κωδικό με 6 αριθμούς που θα χωρίζονται ανά 2 αριθμούς με το στίγμα της τελείας. (Λεκαράκου,2014)

62.03.00. Τηλεφωνικά — Τηλεγραφικά

62.03.01. Telex (τηλέτυπο)

62.03.02. Ταχυδρομικά

62.03.03. Διάφορα έξοδα τηλεπικοινωνιών

Εάν επιλεγεί το χιλιαδικό σύστημα ο τριτοβάθμιος λογαριασμός θα κατέχει κωδικό με 7 αριθμούς όπως 62.00.000. Ανάλογα ισχύουν και για τις επόμενες βαθμίδες λογαριασμών. (Λεκαράκου,2014)

Οι πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί αναπτύσσονται σε περιορισμένο αριθμό δευτεροβάθμιων λογαριασμών, οι τίτλοι των οποίων εμφανίζονται στο σχέδιο λογαριασμών. Κάθε οικονομική μονάδα κατέχει τη δυνατότητα να δημιουργεί και άλλους δευτεροβάθμιους λογαριασμούς, εκτός από εκείνους που εμφανίζονται στο σχέδιο λογαριασμών, και να τους εντάσσει στους κωδικούς αριθμούς που τελειώνουν σε 90-99, όταν οι κωδικοί αυτοί αριθμοί δεν έχουν καταληφθεί από δευτεροβάθμιους λογαριασμούς. (Λεκαράκου,2014)

Οι δευτεροβάθμιοι λογαριασμοί που είναι κενοί από το 00-89 συμπληρώνονται μόνο από το κατά νόμο αρμόδιο 'όργανο που είναι το Σ.ΛΟ.Τ (Συμβούλιο Λογιστικής Τυποποίησης πρώην Ε.ΣΥ.Λ - Εθνικό Συμβούλιο Λογιστικής) για την αντιμετώπιση των εκάστοτε αναγκών των οικονομικών μονάδων. Οι κενοί κωδικοί αριθμοί των τριτοβαθμίων, τεταρτοβαθμίων και άλλων αναλυτικότερων βαθμίδων συμπληρώνονται από την επιχείρηση εφόσον δεν έχουν καταληφθεί από λογαριασμούς του Σχεδίου. (Λεκαράκου,2014)

Εξαίρεση από τον κανόνα αυτόν αποτελούν ορισμένοι πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί, όπως π.χ. ο λογαριασμός 30 «Πελάτες», για τον οποίο δεν ισχύει ο περιορισμός της συμπλήρωσης των κενών δευτεροβάθμιων λογαριασμών τους μόνο από το κατά νόμο αρμόδιο όργανο. Στις περιπτώσεις αυτές, που αναφέρονται ειδικά στις σχετικές παραγράφους του ΓΛΣ, οι οικονομικές μονάδες έχουν τη δυνατότητα να δημιουργούν μέχρι και εκατό δευτεροβάθμιους λογαριασμούς, συμπληρώνοντας όλους τους κενούς κωδικούς αριθμούς. (Λεκαράκου,2014)

Οι πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί με υπογράμμιση είναι υποχρεωτικοί. Κάθε οικονομική μονάδα, για κάθε πράξη που χρειάζεται λογιστική παρακολούθηση, είναι υποχρεωμένη να χρησιμοποιεί τον πρωτοβάθμιο λογ/σμό που προβλέπεται από το σχέδιο λογ/σμών, χωρίς να έχει τη δυνατότητα να δημιουργεί οποιονδήποτε άλλο, έστω και αν υπάρχουν κενοί κωδικοί αριθμοί (ασυμπλήρωτοι). Οι κενοί κωδικοί συμπληρώνονται με νέους πρωτοβάθμιους λογ/σμούς, μόνο μετά από απόφαση του Σ.ΛΟ.Τ. (Λεκαράκου,2014)

Οι δευτεροβάθμιοι λογαριασμοί με υπογράμμιση είναι υποχρεωτικοί.

Οι δευτεροβάθμιοι λογαριασμοί χωρίς υπογράμμιση χρησιμοποιούνται κατά την κρίση της οικονομικής μονάδας, είτε όπως παρουσιάζονται στο σχέδιο λογαριασμών, είτε μετά από ανάπτυξη τους σε περισσότερους δευτεροβάθμιους λογαριασμούς. Στην περίπτωση αυτή η οικονομική μονάδα, αντί να χρησιμοποιεί ένα προαιρετικό δευτεροβάθμιο λογ/σμό, κατέχει τη δυνατότητα να δημιουργεί περισσότερους δευτεροβάθμιους λογ/σμούς για την παρακολούθηση εκείνων των λογιστικών πράξεων για τις οποίες το σχέδιο λογ/σμών προβλέπει την παρακολούθησή τους από τον προαιρετικό αυτό δευτεροβάθμιο λογ/σμό. (Λεκαράκου,2014)

Η ανάπτυξη των δευτεροβάθμιων λογ/σμών στους οποίους διασπάται οποιοσδήποτε προαιρετικός δευτεροβάθμιος καθιστά δυνατό να γίνεται στους κωδικούς αριθμούς του αντίστοιχου πρωτοβάθμιου, οι οποίοι έχουν τα δύο τελευταία ψηφία 90-99 και στον κωδικό αριθμό του προαιρετικού δευτεροβάθμιου λογαριασμού που διασπάται.(Λεκαράκου,2014)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία πραγματοποιήθηκε προσπάθεια προσέγγισης του λογιστικού επαγγέλματος, καθώς και των αρμοδιοτήτων και συνάμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτό. Με βάση την μέχρι τώρα ανάλυση διαπιστώνεται ότι η λογιστική όσο εξελίσσεται θα εξελίσσεται μαζί της και το λογιστικό επάγγελμα.

Ουσιαστικά, το λογιστικό επάγγελμα έχει βιώσει πρωτοφανή αλλαγή κατά την διάρκεια των προηγούμενων είκοσι ετών. Μεταφέρθηκε από το χαρτί στον υπολογιστή και το διαδίκτυο έχει γίνει επικρατούσα τάση. Εντούτοις, τα εισοδήματα των λογιστών ακόμα κατά ένα μεγάλο μέρος προέρχονται από τις εργασίες που κάνει σχετικά με την τήρηση βιβλίων των επιχειρήσεων, ακριβώς όπως πάντα.

Ως βασικό συμπέρασμα προκύπτει ότι οι λογιστές οφείλουν να τηρούν πιστά τους κανονισμούς που υποβάλλονται από το κράτος και τις λοιπές οργανώσεις, με σκοπό την ομαλή διεξαγωγή των υπηρεσιών τους καθώς και την διασφάλιση της αξιοπιστίας για το επάγγελμα τους.

Οι λογιστές χρειάζεται να διαθέτουν προσόντα και δεξιότητες για να ανταπεξέλθουν στο λαβύρινθο των νόμων και της γραφειοκρατίας και να μπορούν να

ενημερώνουν, να συμβουλεύουν, να προστατεύουν και να εκπροσωπούν τον φορολογούμενο στις δημόσιες αρχές και στους ασφαλιστικούς φορείς. Βασικά εφόδια του λογιστή είναι το μορφωτικό επίπεδο, η επαγγελματική εμπειρία και η διαρκής επιμόρφωση και συντήρηση των γνώσεων. Η γνώση πρέπει να εξελίσσεται και τα σεμινάρια αποτελούν μία εξαιρετική επιλογή για την συνεχή αναβάθμιση των εργαζομένων. Μέσα από ένα κύκλωμα αντιξοοτήτων και πολλές φορές άλυτων προβλημάτων που έχει να αντιμετωπίσει προσπαθεί να ενημερώνεται συνεχώς μιας και οι νόμοι αλλάζουν καθημερινά.

Επίσης, πολλοί εξωτερικοί παράγοντες είναι αυτοί που επηρεάζουν το επάγγελμα του λογιστή και επιδρούν ακόμα και στην ψυχοσύνθεσή του. Εκτός από όλα αυτά, έχει να αντιμετωπίσει και την αμάθεια του Έλληνα επαγγελματία και την δυσκολία προσαρμογής του στους νόμους και τη λειτουργία του ελληνικού φορολογικού συστήματος. Επομένως από την μια πλευρά, προσπαθεί να ανταπεξέλθει στις ιδιαιτερότητες των πελατών του και από την άλλη να ξεπερνάει τις δυσκολίες της γραφειοκρατίας των δημοσίων υπηρεσιών.

Ο λογιστής πρέπει να έχει αντοχή και να γνωρίζει τα «παραθυράκια» του νόμου προς όφελος του πελάτη του και όχι μόνο. Δυστυχώς όμως από την μεριά του κράτους δε δίνεται μεγάλη σημασία στον λογιστή, γεγονός άδικο αφού η αξία του συγκεκριμένου επαγγέλματος είναι μεγάλη και το μέλλον του μακρύ. Ας ελπίσουμε πως οι συνθήκες θα είναι πιο ομαλές για την άσκηση του επαγγέλματος του λογιστή στο μέλλον και το σύμπλεγμα των νόμων και της γραφειοκρατίας να εξαφανιστεί και να αναδειχθεί ο πολύς σημαντικός ρόλος του λογιστή. (Λεκαράκου, 2014)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βουδούρη Ε., (2005). *Η πρόκληση του επιχειρείν: Εμπειρία από την πράξη*, Εκδόσεις: Α. Σιδέρης.

Γαλάνης Β., (2015). *Μηχανογραφημένη Λογιστική*, Εκδόσεις: Interbooks, Αθήνα.

Γκίκας Δ., & Παπαδάκη Α., (2012). *Χρηματοοικονομική Λογιστική*, Εκδόσεις: Μπένου, Αθήνα.

Γκινόγλου Δ., (2004). *Λογιστική Εταιρειών*, Εκδόσεις: Μπένου, Αθήνα.

Καραγιώργος – Πετρίδης, (2006). *Μηχανογραφημένη Λογιστική*, Εκδόσεις: Interbooks, Θεσσαλονίκη.

Λιάπης Κ., (2009). *Εισαγωγή στην οικονομική των επιχειρήσεων και τη λογιστική*, Εκδόσεις: Μπένου, Αθήνα.

Μαρκάζος Κ., (2006). Ο ρόλος του λογιστή στο σύγχρονο επιχειρηματικό περιβάλλον, *Επιχείρηση*, (2): 275.

Μπάλλας Α., & Χεβάς Λ., (2011). *Χρηματοοικονομική Λογιστική*, Εκδόσεις: Μπένου, Αθήνα.

Μπαραλέξης Σπ., (2001). *Η επινοητική λογιστική στην Ελλάδα*, Εκδόσεις: Μονογραφία, Αθήνα.

Μπουραντάς Δ., (2002). *Εισαγωγή στο Μάνατζμεντ: Θεωρητικό Υπόβαθρο - Σύγχρονες Πρακτικές*, Εκδόσεις: Μπένου, Αθήνα.

Πουλάκου- Ευθυμιάτου Α., (2011). *Στοιχεία Εμπορικού Δικαίου*, Εκδόσεις: Σάκκουλα, Αθήνα– Κομοτηνή.

Λεκαράκου Αικ., (2014). *Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο*, Αθήνα.

Ροδοσθένους Μ., (2004). *Οργάνωση Λογιστηρίου*, Εκδόσεις: Interbooks, Αθήνα.

Σακέλλης Εμ., (2004). *Ο Πανδέκτης του Λογιστή*, Εκδόσεις: Βρυκούς, Αθήνα.

Σαρσέντη Β.,(2000). *Ενιαία Λογιστική Αρχές Βασικής Λογιστικής*, Εκδόσεις: Σταμούλης,Αθήνα.

Χατζηκωνσταντίνου Γ.,& Γωνιάδης Η., (2009).*Επιχειρηματικότητα και Καινοτομία: Από την ίδρυση στη διοίκηση και την επιβίωση της νέας επιχείρησης*, Εκδόσεις: Gutenberg, Αθήνα.

Jarvis P., (2004).*Συνεχιζόμενη εκπαίδευση και κατάρτιση θεωρία και πράξη*, Εκδόσεις: Μεταίχμιο, Αθήνα.

Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών (<http://www.soel.gr/>)

Γραφείο σταδιοδρομίας ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ, (<http://gdias.teipir.gr/>)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Ελληνική Νομοθεσία Π.Δ. 340/1998 «Περί του επαγγέλματος του Λογιστή - Φοροτεχνικού και της αδείας ασκήσεώς του»

ΑΡΘΡΟ 1

Λογιστής Φοροτεχνικός

Λογιστής Φοροτεχνικός είναι ο κάτοχος ειδικής αδείας ασκήσεως επαγγέλματος σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, ο οποίος ασχολείται κατ' επάγγελμα ως μισθωτός ή ελεύθερος επαγγελματίας με λογιστικές και φοροτεχνικές εργασίες επιτηδευματιών ή και άλλων φυσικών προσώπων.

ΑΡΘΡΟ 2

Περιεχόμενο Επαγγέλματος

Έργο των λογιστών φοροτεχνικών είναι:

- 1. Η ορθή εφαρμογή των λογιστικών αρχών, προτύπων και σχεδίων γενικών και κλαδικών.*
- 2. Η εποπτεία και η εφαρμογή διαδικασιών για τον προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης και των αναλογούντων φόρων και ο έλεγχος της τυπικής επάρκειας και ακρίβειας των στοιχείων και παραστατικών.*
- 3. Η ενημέρωση και τήρηση των φορολογικών βιβλίων σύμφωνα με τις ισχύουσες φορολογικές διατάξεις.*
- 4. Η κατάρτιση και η υπογραφή των οικονομικών καταστάσεων, των ισολογισμών και των λογαριασμών αποτελεσμάτων χρήσης, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, επιχειρήσεων και οργανισμών.*
- 5. Η σύνταξη, υπογραφή και υποβολή των φορολογικών δηλώσεων, συμπληρωματικών στοιχείων και καταστάσεων καθώς και η επιμέλεια εφαρμογής των απαιτούμενων διαδικασιών και διατυπώσεων προς τις φορολογικές και οικονομικές αρχές.*
- 6. Η σύνταξη, υπογραφή και υποβολή συμπληρωματικών και στατιστικών στοιχείων και καταστάσεων προς τις Δημόσιες Αρχές.*

7. Η σύνταξη, υπογραφή και υποβολή μισθολογικών καταστάσεων, ασφαλιστικών εισφορών και προγραμματίων εργασίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΛΗΨΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΛΟΓΙΣΤΗ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟΥ

A Τάξη

Άδεια Α Τάξης χορηγείται από το Ο.Ε.Ε.:

α) στους πτυχιούχους οικονομικών πανεπιστημίων που είναι μέλη του Ο.Ε.Ε και κάτοχοι άδειας ασκήσεως οικονομολογικού επαγγέλματος καθώς και άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Β τάξης, εφόσον αποδεικνύουν τριετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Β τάξης και παρακολούθησαν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.Ε.Ε. για την αναβάθμιση της άδειας.

β) στους πτυχιούχους του τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. που είναι κάτοχοι άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Β τάξης, εφόσον αποδεικνύουν τετραετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Β τάξης και παρακολούθησαν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.Ε.Ε. για την αναβάθμιση της άδειας.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άδεια Α τάξης χορηγείται και:

1. στα μέλη του Ο.Ε.Ε. που έχουν άδεια ασκήσεως του οικονομολογικού επαγγέλματος και κατά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) ασκούσαν επί πέντε (5) έτη το επάγγελμα του Λογιστή ή βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί ή ελεύθεροι επαγγελματίες ή έχουν επί πέντε (5) έτη προϋπηρεσία σε λογιστικό-οικονομικό κλάδο του Δημόσιου ή του Ιδιωτικού τομέα
2. στους πτυχιούχους του τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Α.Τ.Ε.Ι., οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του Ν.

2515/1997(25.7.1997) ασκούσαν επί πέντε (5) έτη από τη λήψη του πτυχίου τους το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί ή ελεύθεροι επαγγελματίες ή έχουν πέντε (5) έτη προϋπηρεσία σε λογιστικό-οικονομικό κλάδο του Δημόσιου ή του Ιδιωτικού τομέα,

3. στους μη πτυχιούχους, οι οποίοι αποδεδειγμένα από το έτος 1965 μέχρι και την 30η Απριλίου 1977 έχουν υπογράψει ισολογισμούς επιχειρήσεων που λειτουργούν στην Ελλάδα τουλάχιστον τριών χρήσεων.

B Τάξη

Άδεια Β Τάξης χορηγείται από το Ο.Ε.Ε.:

α) στους πτυχιούχους οικονομικών πανεπιστημίων που είναι μέλη του Ο.Ε.Ε και κάτοχοι άδειας ασκήσεως οικονομολογικού επαγγέλματος καθώς και άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης, εφόσον αποδεικνύουν διετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης και παρακολουθήσουν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.Ε.Ε. για την αναβάθμιση της άδειας.

β) στους πτυχιούχους του Τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Α.Τ.Ε.Ι. που είναι κάτοχοι άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης, εφόσον αποδεικνύουν τετραετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης και παρακολουθήσουν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.Ε.Ε. για την αναβάθμιση της άδειας.

γ) στους πτυχιούχους των Τμημάτων Εμπορίας και Διαφήμισης, Διοίκησης Επιχειρήσεων και Τουριστικών Επιχειρήσεων της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. που είναι κάτοχοι άδειας ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης, εφόσον αποδεικνύουν τριετή άσκηση του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης και παρακολουθήσουν επιτυχώς τα αντίστοιχα επιμορφωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Ο.Ε.Ε. για την αναβάθμιση της άδειας.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άδεια Β τάξης χορηγείται και:

α) στα μέλη του Ο.Ε.Ε. που έχουν άδεια ασκήσεως του οικονομολογικού επαγγέλματος και κατά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997

(25.7.1997) ασκούσαν το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί σε λογιστικές-οικονομικές εργασίες του ιδιωτικού τομέα ή ως ελεύθεροι επαγγελματίες ενώ με την συμπλήρωση συνολικής προϋπηρεσίας πέντε ετών τους χορηγείται από το Ο.Ε.Ε. αυτοδίκαια άδεια Α Τάξης

β) αυτοδίκαια με την συμπλήρωση συνολικής προϋπηρεσίας πέντε ετών, στους πτυχιούχους του Τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. που κατά την δημοσίευση του Ν. 2515/1997(25.7.1997) δεν είχαν συμπληρώσει πέντε έτη προϋπηρεσία από τη λήψη του πτυχίου τους στο επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί σε λογιστικές - οικονομικές εργασίες του ιδιωτικού τομέα ή ως ελεύθεροι επαγγελματίες ή δεν έχουν συμπληρώσει πενταετή προϋπηρεσία από τη λήψη του πτυχίου τους σε λογιστικές - οικονομικές εργασίες στον ιδιωτικό τομέα,

γ) αυτοδίκαια με την συμπλήρωση συνολικής προϋπηρεσίας επτά ετών στους πτυχιούχους των Τμημάτων Εμπορίας και Διαφήμισης, Διοίκησης Επιχειρήσεων και Τουριστικών Επιχειρήσεων της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997(25.7.1997) ασκούσαν επί τέσσερα έτη από τη λήψη του πτυχίου τους το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού Λογιστή ως μισθωτοί σε λογιστικές - οικονομικές εργασίες του Ιδιωτικού Τομέα ή ως ελεύθεροι επαγγελματίες ή έχουν τέσσερα έτη προϋπηρεσία από τη λήψη του πτυχίου τους σε λογιστικές - οικονομικές εργασίες του Ιδιωτικού Τομέα.

Γ Τάξη

Άδεια Γ Τάξης χορηγείται από το Ο.Ε.Ε.:

α) στους πτυχιούχους οικονομικών πανεπιστημίων που απέκτησαν το πτυχίο τους μετά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) είναι μέλη του ΟΕΕ και έχουν άδεια ασκήσεως οικονομολογικού επαγγέλματος.

β) στους πτυχιούχους του Τμήματος Λογιστικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι. (δεν απαιτείται πλέον διετής προϋπηρεσία από τη λήψη του πτυχίου για την χορήγηση της άδειας λογιστή φοροτεχνικού Γ τάξης)

γ) στους πτυχιούχους των Τμημάτων Εμπορίας και Διαφήμισης, Διοίκησης Επιχειρήσεων και Τουριστικών Επιχειρήσεων της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι ασκούν επί τετραετία από τη λήψη του πτυχίου τους το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού λογιστή.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Άδεια Γ τάξης χορηγείται και στους μη πτυχιούχους, οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του Ν. 2515/1997 (25.7.1997) ασκούσαν το επάγγελμα του Λογιστή ή του βοηθού λογιστή ως μισθωτοί σε λογιστικές - οικονομικές εργασίες του ιδιωτικού τομέα. Όσοι από αυτούς αποδεδειγμένα μέχρι τη δημοσίευση του Ν.2515/1997 έχουν υπογράψει ισολογισμούς τουλάχιστον τριών χρήσεων δικαιούνται άδεια Γ' Τάξης με δικαίωμα τήρησης βιβλίων Γ κατηγορίας του Κ.Β.Σ. μέχρι του ποσού των 900.000 ΕΥΡΩ.Επισημαίνεται ότι οι ανωτέρω μη πτυχιούχοι δεν έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν άδεια ανώτερης τάξης εκτός της Γ τάξης.

Δ Τάξη

Άδεια Δ Τάξης χορηγείται από το Ο.Ε.Ε.:

α) στους κατόχους απολυτηρίου Γενικού Λυκείου, οι οποίοι ασκούν επί δώδεκα (12) έτη από τη λήψη του απολυτηρίου τους το επάγγελμα του βοηθού λογιστή,

β) στους κατόχους απολυτηρίου Επαγγελματικού Λυκείου ή Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου - κλάδου Οικονομίας, οι οποίοι ασκούν επί δέκα (10) έτη από τη λήψη του απολυτηρίου τους το επάγγελμα του βοηθού λογιστή,

γ) στους κατόχους πτυχίου Ινστιτούτου Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.) Λογιστικής, οι οποίοι ασκούν επί οκτώ (8) έτη το επάγγελμα του βοηθού λογιστή, δ) αποφοίτους των μακροχρόνιων προγραμμάτων κατάρτισης του ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ, οι οποίοι ασκούν επί οκτώ (8) έτη το επάγγελμα του βοηθού λογιστή.

Οι κάτοχοι αδειάς Δ τάξης μπορούν μετά από πενταετή άσκηση του επαγγέλματος και επιμορφωτικά σεμινάρια να αποκτήσουν άδεια Γ' τάξης. Πέραν της Γ τάξης δεν δικαιούται άδεια ανώτερης τάξης.

Στις ως άνω περιπτώσεις για την απόκτηση της άδειας λογιστή - φοροτεχνικού λαμβάνεται υπόψη και η προϋπηρεσία που έχει αποκτηθεί στο Δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα (άρθρο 38 παρ. 1 του Ν. 2873/2000).